

Ruh ve Madde

Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar
Derneği Yayın Organıdır

* * *

Cilt: 33 Sayı: 390 TEMMUZ 1992

(KDV. DAHİL) 7000 TL. YURTDIŞI: 5 DM.

Dernek Adına Sahip ve Sorumlu Müdür:
Ergün ARIKDAL

Teknik Sorumlular:

Genel Yayım: Erol KONYALIOĞLU

Basım: Ahmet HIZVEREN

Mizanpaj-Montaj: Özgür SÜZER

Yönetim ve Demek Merkezi:

Hasnun Galip Sokak, Pembe ÇıkmaZI

No:4 D:8 80060 Beyoğlu/İSTANBUL

Tel: 243 18 14 Fax: 252 61 25

* İÇİNDEKİLER

● SEVGİLİ OKUYUCULAR	1
● REALİTE: EVRENSEL GÖREV-YARDIMLAŞMA VE DAYANIŞMA	2
● DUYULARINA HÂKİM OLAN DÜNYAYI YENER	6
● MAYIS 1992: BİR AKIŞ-BÜYÜK ŞELÂLEYE ÖZLEM	8
● ÖLÜME YAKIN DENEYİMLER	9
● BÜTÜNLE OLAN BAĞIMIZ, ESNEKLİK VE UYUM	13
● VARLIKSAL İLKELER: SEÇME ÖZGÜRLÜĞÜ İLKESİ	17
● KAÇINILMAZ DEĞİŞİM VE BİLGİ KİTABI	20
● CEHİT-LİYAKAT DENGESİ	22
● MISIR SIRLARI	24
● KABUKLAR	29
● SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER: DİN GÜNLERİ SON GÜNE HAZIRLAR	32
● AY YAPAY YILDIZ MI?	33
● MEDİTASYON TEKNİKLERİ	36
● KÜRESELLİK VE DOĞA DENGESİ	40
● İNSAN DOĞASINI ARAŞTIRMA VAKFI (FRNM) DANIŞMANLARINDAN AMERİKAN EDEBİYATI PROFESÖRÜ DR. SALLY ANN DRUCKER İLE BİR SÖYLEŞİ	41
● İNSANLIK HİZMETKÂRLARI GURUBU'NUN BAYRAMI	44
● YAŞANMIŞ RUHSAL OLAYLAR	46
● KİTAPLAR ARASINDA: ÖLÜM ANILARI-TİBBİ BİR ARAŞTIRMA	48

Dizgi: Ruh ve Madde Yayınları, 243 18 14

Kapak ve İç Baskı: Reklamajans, 519 00 42-513 07 65

Haberleşme, Abone ve Havale Adresi: RUH ve MADDE P.K. 9 80072 Beyoğlu/İSTANBUL

Abone Ücreti: Yıllık, Yurtiçi: 84.000 TL. (Öğrenciler:65.000TL.), Yurtdışı: 60 DM.

Posta Çeki No: 168305

Sevgili Okuyucular

İnsanın önce **kendisinden** memnun olmayı bilmesi gerekir. Kendisinden memnun olmayan insan mutlu olamaz; **dışarıdaki** hiçbir şey onu memnun edemez. Bu bakımdan bir nesnenin peşinden koşar gibi "mutluluk" peşinde koşulmamalıdır.

Önce memnun olmayı öğrenmek gerekir. Memnun olmak esasında bir bilgiye dayanır. Memnun olmak, hayatla bir diyalog kurmaktır; hayatın bize verdikleri ile bizim hayata verdiklerimizin, karşılıklı bir alış verişimizin olması demektir. Örneğin, evimize kadar gelen ekmeğe karşılık (verdiğimiz para önemli değil), "Ben ne veriyorum? Benim hangi emeğim nereden nereye sirayet edip de başkasına memnuniyet verecek şekilde bir sonuç veriyor?" diye insan düşünmeli ve bilmelidir ki, kendi yaptıkları da bir sonuca, ardından başka bir sonuca ulaşarak bir başka yere, kendisinden küçük eserler iletmektedir. Böylece birinden diğerine olan yardımlarla güzel bir hayat düzeni kurulur. Ekmediği, biçmediği, diğer işlemleri yapmadığı hâlde, her sabah yumuşacık ekmeği avucunun içinde bulur. Memnun olan insanlar bunun şuuruna vardıkları zaman, otomatik bir şekilde duygusal hayatlarının getirmiş olduğu imkânlar arasında başkalarının da memnun olmasına çalışırlar. Başkalarının memnun olmasına çalışan insanlar birbirlerini sevmeye başlayan insanlardır. Birbirlerini seven insanlar, birbirlerini aynı zamanda mutlu eden insanlardır. Ama insan kendini insanlıktan tecrit ediyor; mutlu olacağım diye şunu iteliyor, bunu yok ediyor; uyuşturucuda, kumarda seks ve lükste, ikiyüzlülüğün her türlüşünde mutluluk arıyor. Sonuçta hiçbir şey elde edemiyor.

Memnun olmak, kendi varlığının ve başkalarının varlığının getirmiş olduğu ya da onların aksiyonlarından doğan imkânları tanımak, bilmek, öğrenmektir. Burada sorumluluk, işin içine girmektedir ve o zaman insan memnun olmak zorunda olduğunu görür, karamsar olmaması gerektiğini anlar. İnsan, şuru daraldığı için ne büyük imkânların kendisini o anda bulunduğu hâle getirdiğini görememektedir.

Memnuniyet pasiflik değildir. Bir hatayı ikaz etmeniz, esasında memnuniyetinizden doğar. Yani siz tabiattan, insanlardan, her şeyden memnunsunuz, bu memnuniyete zarar gelmesin diye uğraşıyorsunuz. Siz memnun değilseniz; örneğin, komşunuzun sizin köşeye koyduğu çöpü siz de alır daha fazlasıyla öbür köşeye koyarsınız. Ama memnunsanız bunu yapmazsınız.

Toplumun bize saygı göstermesini istiyorsak önce saygı göstermeyi bilmemiz gerekir; her şey memnuniyetten geçer.

Memnun olmak bireyseldir; ruhsal hayatımızda derin izleri vardır.

Her insan memnuniyeti oranında etrafına ışık saçır.

Selâm ve Sevgiler
Ergün ARIKDAL

EVRENSEL GÖREVE

Yardımlaşma ve Dayanışma

YARDIMLAŞMA

ve dayanışma evrensel bir ilkedir. Bu bakımdan yardımlaşmayı, insanların gelişmesiyle ortaya çıkmış birtakım ahlâksal kavramlar olarak ele almak, eksik bir durum meydana getirir. Çünkü insanlığın geçirmiş olduğu aşamaları incelediğimiz zaman, görürüz ki, ahlâkî ve vicdanî olarak karar vermiş olduğu ve takip etmek gibi bir yükümlülüğü omuzladığı konular, genellikle varlıksal ilkelerin o devreler içindeki, o zaman-mekân anlayışı içindeki bir uygulamısından öteye gitmiyor. Yani zaten başta vaktiyle bütün in-

sanlık için, onun varlığıyla ilgili olmak üzere konmuş olan ilkeler var. Sonradan insan anlayışları geliştikçe, bu ilkeler ahlâkî bir düstur hâline geliyor. Sistemden sisteme öğretilmek zorunluluğu ortaya çıkarıyor.

Örneğin, "İnsanlar birbirlerine yardım etmelidir. Dost olmalıdır. Bir elin nesi var, iki elin sesi var. İnsanlık bunu gerektirir." tarzında, dernekler, hayır kurumları hâlinde, bir köydeki imeceden tutun, uluslararası Kızılay, Kızılhaç yardımlaşmasına, kalkınma kredilerine varıncaya kadar hepsi ahlâksal bir yapının ötesine geçmek suretiyle yine tamamen ilkeler olarak uygulamaya geçmekten başka bir şey değil.

Bu ilkeler varlığın kendi içinde potansiyel olarak var olan ilkelerdir. Her varlık temel bazı ilkelerle yeryüzüne

iner. Bu ilkeler sadece dünyada, ya da şu kıtada, şu ülkede geçerli diye bir şey söz konusu değildir. Yardımlaşma ve Dayanışma gibi birçok ilke, bütün varlıkların kendi aralarında hiyerarşik düzene, büyük bir idare mekanizmasına katılmaktan ibarettir.

RUHSAL PLÂNLAR FİZİK PLÂNLARLA YARDIMLAŞIR

Dünya gerek fiziksel gerekse sosyolojik yapısıyla (tüm canlı ve cansızlar dahil) büyük bir organizasyondur. Her şeyle büyük bir canlılık ve tek bir bütündür. Ve her varlık bu bütüne katkıda bulunurken, o bütünden pay almaktadır. Tüm varlıklar dünyaya bir şey ilâve eder ve dünyadan bir şeyler alır. Dünyaya başlı başına tek bir ilke, tek bir otoriteyle yürümüyor. Bir-

çok ilkeye sahip olan birçok otorite (siyasî, bilimsel otoriteler değil) vasıtasıyla, onların meydana getirmiş olduğu özgürlük alanları içinde varlıkların kendi faaliyetleriyle meydana geliyor bütün bu işler.

Çeşitli seviyelerde ve aşamalarda bulunan bu otoritelere bizler "plân" diyoruz. Bunlar gerek fizik evrenleri gerekse canlılar sistemini yönetirler. Dünyanın, dolayısıyla onların kendi gelişimini sağlamak amacıyla büyük bir koordinasyon içinde sürekli yardımda bulunurlar. Yani otoriteler, kendi sahaları içinde hür bir durumda bulunan çok çeşitli idareci plânlardır. Ancak çalışmalarının bütünü dünya gezegeninin tek yönetimini oluşturur.

Her birimiz hemen hemen ayrı plâna mensup varlıklarız. Ancak hepimiz bize yuvalık yapan, bizim gelişimimizi sağlamak üzere kendisini ortaya koyan dünya gezegeninin üzerinde ortak alanlar hâlinde varız. Herbir plân kendine ait bir bölgeye sahiptir. Fakat bu bölge kesin sınırlara sahip bir bölge değildir; birbirlerinin içine girmiş durumdadır. Hepimiz bu bölgelere bağlı olan varlıklarız. Ama birarada büyük canlılık ilkesini kullanarak uyum sağlamak ve birbirimizin gelişimine yardım etmekteyiz. Ancak birarada olmak şartıyla.

Bu, evrenin hemen hemen her yerinde geçerli olan temel bir ilkedir. İşte Yardımlaşma ve Dayanışma İlkesi, bu ayrı ayrı plânlara mensup

varlıkların hepsinin birarada bulunabilmelerinin sebebinin oluşturuyor. Niçin birarada bulunabiliyoruz? Yardımlaşma ve Dayanışma İlkesi'ni kullanmak için. Peki, bu ne sağlıyor? Bu da uyum dediğimiz genel evren ahengini sağlayan unsurlardan biridir. Bu çok kapsamlı ve önemli bir şeydir ama bu ilkeye katılma payımız idrak seviyemize göredir. Sanılmasın ki her varlık bu ilkeyi hakkıyla biliyor ve uyguluyor.

DAYANIŞMA DUYGUSU, GELİŞEN BİR KÜREDİR

Buna rağmen insanların bencil eğilimleri de yine Yardımlaşma ve Dayanışma eğitiminin ilk unsurlarını oluşturur. Yardımları önce kendisindedir. Önce bir şey aldıktan sonra bir şey vermeyi ya da bir şey verdikten sonra bir şey almayı öğrenir. Kendi varlığını ve bütünlüğünü koruyabilmek için kendi dışında olan başka varlıkların da kendisiyle işbirliği içinde olması gerektiğini kavradığı zaman dayanışmaya çalışır. Mecburdur, çünkü bir an gelmiş sırtından, sağından, solundan bir destek bulamayıp da yıkılanları görmüştür ve kendisinin de böyle yıkılmasını istemez.

Bunlar hep bencilce bir bakış açısıyla, ama zorunludur. Herkes böyledir. Ancak bunu hep sürdürmek sonradan bazı gelişememe durumlarını ortaya çıkarıyor.

Statik olma, yozlaşma ve dejenere olmanın başlangıcını da getirebilir. Belli bir yere kadar insanoğlu dayanışma ve yardımlaşma ilkesini, kendisini merkez edinerek, hem varlığı hem eşyayı kendisi için var kabul eder. Sonra yavaş yavaş "Benim için var." sözünü, "O da benim için, ben onun için varım." gibi sözlerle dengeye getirmeye çalışır. Ondan sonra vicdanî sevk ile biraz daha gelişirse, başkalarına daha çok hizmet etmekten, başkalarıyla paylaşmaktan, daha az almaktan haz duyma gibi bir durum doğar. Çok vermekle daha az almakla yine bir denge kurmuştur. Yine bir merkez vardır, daha geniş merkezdır bu. Başka varlıkları da içine almıştır.

Çevresi genişlemiş bir benmerkezciliği anne babalarda görebiliriz. Her anne babanın ailesine karşı bir egoizması vardır. Bencilik giderek ufalmaya, ama var olmaya devam eder ki bu, varlığın bireyselliğinden ileri gelir. Hiçbir varlık kendisini kolaylıkla yok edemez. Zaten yaptığı hareket bireyselliğiyle ilgili bir harekettir. Bütün yaptığımız iş, "Ben varsam vardır, ben yoksam yoktur". Dolayısıyla kendimizi ortadan kaldırmamız mümkün değildir.

Nefs olmazsa, büyük cevhere sahip varlık fizik evrenle, bedenle kontakt kuramaz. Bağlantıyı kuracak bir araca ihtiyaç vardır. Nefs, ruhun mayasında eksik ya da fazlalık olan bir şey değildir. O, bizim dışımızda olan bir

şeydir. Nefs, idareci plânların bizlere vermiş olduğu bir araçtan ibarettir. Fakat bu öyle bir araçtır ki ondan yararlanamaz, onun bize getireceği olanaklardan sonra ona hâkim duruma geçemezsek, sürekli bir şekilde bize yapışık bir hâlde ıstırap kaynağı olur.

Bu yüzden de Yukarısı insandan fazla bir şey istemez. Onun böyle hareket edeceğini bilir, çünkü sistem açıkça bellidir. Yeryüzünde yaşayan bir insanın melek olması istenmez. Pırıl pırıl billûr gibi bir su olması istenmez. Zaten öyle olamaz. Varlık önce fizik evrenle, bedenle biraraya gelebilecek kadar kendi varlığındaki ışığı karartması yani titreşimini alçaltması gerekir. Bu derece düşmüş bir varlıktan başka ne beklebilir? Elbette bir şeylerin hâkimiyeti altına girecektir. O bir şey ise, her şeyden önce bedeni ve içinde yaşadığı toplumdur.

TOPLUMSAL YAŞAM BİZE BİRLİĞİ ÖĞRETİR

Onun için yatay tesir olarak toplumdan etkileniriz. Siyasî, askerî, ekonomik, ailevî yönden ; ayrıca bedensel ve atmosfere ait tesirler de vardır. Bedenimizdeki herhangi bir yanlış işleyiş psikolojimizi etkiler, alt üst oluruz. Zihni gayet açık olan bir insana, " Sende şu türden bir hastalık var." dendiği andan itibaren derhal çalışma sistemi bozulur, her türlü telkin ve evham altında darmadağın olur. Ta ki, tekrar yeni bir duruma

uyum sağlayıp, yeni bir ortak alan yaratıncaya kadar. Çünkü bundan önce bedeniyle, çevresiyle kendisi arasında bir ortak alanı vardı. Şimdi başka bir alan için içine giriyor. Diyelim ki bir insan kaza sırasında elini ya da ayağını kaybediyor. O varlık hemen bir uyum zorluğu içine girer ve çıkan yeni alana adapte olmak durumunda kalır.

Ne yaparsak yapalım daima çok çeşitli plânlar içinde, birinden diğerine bağlanmak suretiyle her seferinde ayrı uyumlar becerisini kazanmak yolundayız. Toplum içinde yaşamının bize getirdiği en büyük özelliklerden biri budur. Toplumsal alan içindeki bütün varlıklar uyum sağlama idmanı içindedir. Fikirler, ideolojiler, inançlar genel uyuma, dünyanın genel alanı içindeki kendimize ait alanla, o alan arasındaki bağlantıyı ve birliği sağlamak için gerekli araçlardan ibarettir.

Bir kitap okuruz. O kitapla kendi fikir alanımız arasında bağlantı kurmaya çalışırız. Bazen ayrılır, bazen teğet kalır, bazen iter... Derken yavaş yavaş o kitaptaki fikirlerle bizim fikirlerimiz arasında az da olsa üst üste itibak etmiş fikirler ortaya çıkar. O kitapta anlatılan izlenimlerle kendi izlenimlerimiz arasında bir bağlantı kurmuşuzdur.

Yardımlaşma ve dayanışmanın dünya çapındaki en büyük özelliği insanların çok yakın gelecekteki dünya vibrasyonlarına, değişik hayat algılamalarına hazırlanması ya da bu hazırlığa onları getiren mekanizmanın varlığını

hissettirmesidir. İnsanlar farkında olsun ya da olmasın şimdiden hazırlanıyor. Gidecek büyük bir hızla, bu yüzyılın sonuna varmadan meydana gelecek olan büyük sıçrayışın içine çeşitli hâller ile sokuluyorlar.

Yardımlaşma ve dayanışmanın en büyük belirtilerinden bir tanesi de yeryüzündeki bilgi akışının olağanüstü yüksek bir düzeye çıkmasıdır. İnsanlar her şeyden hemen hemen saat farkıyla haberdardır. Zamanın hızlanmasına bağlı olarak üzere, bilgilerin, görgülerin, haletlerin insandan insana aktarılması müthiş bir hız kazanmıştır. Bu hızlanmanın en doruğunda Yardımlaşma ve Dayanışma Yasası vardır. Niçin herkes birbirinden bu kadar haberdar? Artık dünya birliğine giriyor. Birisinin dünyası değil, insanlığın dünyası hâline gelmeye başlıyor. İnsanlık bunu kendi iradesiyle ayarlamıyor. Artık onun istekleri, düşünceleri, ideolojisi buna hâkim değil. Zamanı enerji biçiminde akan bir nehir gibi düşündüğümüzde, ki biz de onun içindeyiz, o enerjinin çeşitli yerlerinde yoğunluklar, seyreilmeler var. Şimdi çok yoğun bir zaman akışı içindeyiz. Her şey çok hızlı olup bitiyor.

İNSANOĞLUNUN TEK İLÂCI: YARDIMLAŞMAK

Bu korkunç gelişme karşısında bizim, yardımlaşma ve dayanışmadan başka yapacağımız hiçbir şey yoktur. Böyle bir hız içinde tek

başına ayakta durabilmemiz mümkün değildir. Hiç kimse kendi bacağından asılmıyor artık. Kimse, "Ben kendi işime bakırım." diyemiyor. Herkes her şeyi düşünmek zorundadır. Üzerimize üzerimize gelen bu hayat dalgaları karşısında ayakta durabilmek için daima yeni bilgilerle, yeni idraklerle kendimizi güçlendirmek durumundayız.

Dünya da bütün varlıklarıyla birlikte yenileşme arifesindedir. O da gezegen olarak tekâmül edecektir. O bizim elimizde olan bir yenileşme değildir. Dünya kendi kendisini yeniler. Onu biz yenileyemeyiz, asla. Biz sadece sağduyumuzu geliştiriyoruz. İnsanlık olarak yapmış olduğumuz hatayı anlıyoruz. Yani, "Bu yapılanlar doğru değil. Biz şöyle bir yasaya karşı geldik. Doğa yasalarına karşı geldik." Ama dünya bize yardım etmeye devam ediyor. Yine buğdayını, suyunu, havasını vermeye çalışıyor. Kendi kendine birtakım değişik formüller kullanmak suretiyle havaları, iklimleri değiştirerek dengeler kuruyor. Ondan sonra da diyoruz ki, "Hazirana geldik, sağanak hâlinde yağmur yağıyor. Bu nasıl iştir?" Denge kuruyor. Dengenin tezahürü burada yağmur, orada kar, sel baskınları, diğer tarafta da depresyon, yanardağ püskürmeleri, aşırı kuraklık biçiminde tezahür ediyor. Bunların hepsi dünyanın kendi dengesini kurmasından ibarettir.

Toplumsal hareketlere baktığımızda görürüz ki, bütün dinlerin bağlı oldukları fikir

ve bilgilerle insanlara ahlâkî düsturlar, yani ideler, koşullandırmalar hâlinde verdiği en büyük işlerden bir tanesi Yardımlaşma ve Dayanışmadır. Eğer bir dini iyice silkelersenek, elimizde, "Birbirinize yardım edin. Dayanışma yapın. Birbirinize karşı iyi olun." fikri kalır. Muhammed Peygamber de, "Ben iyi ahlâkî öğretmeye geldim." demiştir. İyi ahlâk nedir? Hepimizin ortak olarak üzerinde buluşacağı ahlâk düsturu yardımlaşma ve dayanışmadır. Bundan daha global bir kavram yoktur. Fakire bakmak, eldeki paradan başkalarına vermek, zekât vermek, bir kuruma bağışta bulunmak, düşeni kaldırmak, hastaya yardım etmek gibi.

Bütün peygamberlerin yani semavî akışın en büyük nedeni yine Evrensel Yardımlaşma ve Dayanışma Yasası'dır. Böyle bir dayanışma ve yardımlaşma evrensel olmasaydı, Yukarıdaki plânın aşağıda eteklerde bulunanlarla ne işi vardı ki? Uğraşmaz bile. "Sen de çabala, sen de yüksel." der. Ama bu, gelişme ilkesinin gereğidir. Dolayısıyla bu otomatikman yapılır. Çünkü yardımlaşma yaparken bizler de geliyoruz, aşağıdakini de geliştiriyoruz. Yani bir varlığın bir yerden başka bir yere geçebilmesi kendi çabasıyla olmaz. Aşağıdakinin onu itmesiyle olur. Bu nedenle yukarıdakinin öncelikle aşağıdakini tekâmül ettirmesi gereklidir. Yaradan, varlıklarını öylesine bir bağlantıya sokmuştur ki, hiç kimse tek başına yaşayamıyor.

Herkes birbirine muhtaç. Her varlık elini birilerine uzatmak zorundadır. Anne babanın, çocuklarını yetiştirmesindeki temel ilke budur. Anne baba çocuklarını geliştirdiklerini sanırlar; aslında kendilerini de geliştirmektedirler.

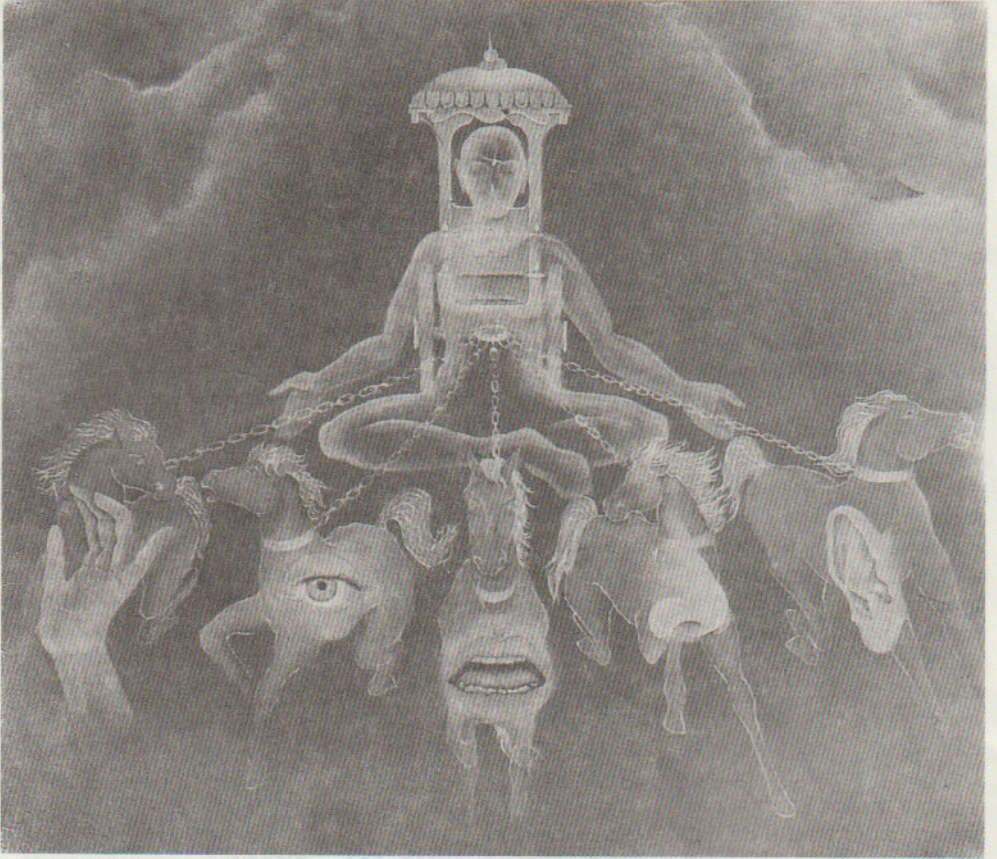
Bir vücuda ele alalım. Vücut baştan aşağı dengeler hâlinde bulunan Dayanışma ve Yardımlaşma Yasası'nın bir meydanıdır. "Her şey benim için, ben her şey için." Hiyerarşik bir sistem. Biyolojik olarak beyin en merkezde yönetici varlık. Ama tek başına bir şey değil. Ona kan gitmediği anda beyin bir dakika içinde ölür. Vücudun her yerinden haberdar olan, her yere emirler veren, her türlü yeni uyumları yaratan beyin, bu kana mı bağlı? Evet. O zaman beyin, kan içindeki tertibi kendisine uygun tarzda tutmak zorundadır. Kanın belli bir yoğunluk ve akışkanlık, belli bir enerji taşınması lâzım, ki kan, beyindeki en kılcal damarlara kadar ulaşmak zorundadır. Kan ayrıca böbreğe, dalağa da muhtaçtır. Bir bakıyorsunuz ki, vücudun her hücreci diğeri her türlü hücreyle bin bir yolla birbirine bağlıdır. Organizmanın sağlığı için hepsi dayanışma içindedir. Bütün bunlar uyum alanlarıdır. İnsanda olan evrende, evrende olan insanda olandır.

BİREYSELLİĞİ DEĞİL, BİRLİĞİ HİSSEDELİM

Ruh varlığı esasında ilke varlığıdır. Kozmik bilgilerle

Devamı S. 19'da

Duyularına Hâkim Olan DÜNYAYI YENER

* Aramada sebat et ve aradığını bulacaksın. Amacını saptırmadan izle... Mücadeleni içtenlikle yap ve galip geleceksin... Semavî hikmet senin adımlarını yöneltmektedir...

* İnsanlar yanan bir lâmbaya bakan bir kör gibidirler. Akıllı insan, dünyevî münasebetlerin geçici oluşunu anlayarak üzüntünün nedenini yok eder ve kederin kaynaşan girdabından kurtulur...

* Her şey geçicidir, hiçbir şey kalıcı değildir. Doğum ve ölüm vardır; büyüme ve çürüyüp bozulma; birleşme ve ayrılma vardır...

* Neye bakarsanız bir acele, bir mücadele ve zevk peşinde bir hırslı koşu var. Acıdan ve ölümden panik hâlinde bir kaçış var. Ve yakıcı arzuların alevleri sıcaktır. Dünya bir gösteriş panyayı, değişim ve dönüşüm dolu. Her şey samsara...

* İnsanlar arasında ırmağı geçip hedefe ulaşan azdır. Büyük çoğunluk kıyıda bir aşağı bir yukarı koşuşur; fakat yolculuğunu bitiren için ıstırap yoktur...

* Zevk peşinde koşarlar ve tatmin olmazlar. Servete imrenir ama doymazlar. İpin ucundaki kuklalar gibidirler, ip kopunca yere yuvarlanırlar...

* Dünyada hiç kalıcı bir şey yok mu? Evrensel kargaşada derli kalbimizin sükûn bulacağı bir dinlenme yeri yok mu? Baki kalan hiçbir şey yok mu?...

* Ah endişeden bir kurtulsak, yakıcı arzularımız bir sönse! Ruhumuz ne zaman rahatlayacak ve BİRLEŞECEK?...

* Siz ki hayati arzuluyorsunuz, bilin ki ölümsüzlük fanilikte gizlidir. Siz ki pişmansızlık, mutluluk arıyorsunuz, dürüst bir hayat yaşayın. Siz ki zenginlik peşindedesiniz, ebedî hazineleri alın. Servet gerçektir ve gerçek dolu bir hayat mutluluktur. Bedenler toz gibi dökülür fakat ruhun gerçekleri yok olmaz...

* Gerçek ne doğum tanır ne de ölüm; ne başı vardır ne de sonu...

* Aklın beş temeli olan dokunma, koku alma, tat alma, görme ve duymanın fillerini sezen o benlik nedir? El ve ayaklardaki iki yönlü harekette faal olan nedir? Ruhun problemi "ben söylüyorum", "ben biliyor ve seziyorum", "ben geliyorum", "ben gidiyorum" veya "ben burada kalacağım" ifadelerinde görülmektedir. Senin ruhun bedeninin değildir; gözün, kulağın, burnun, dilin ya da aklın değildir... Ruhun aranması kurtuluş yoluna götürür...

* Sirt kabuğundan kurtuluş munja otu gibi, kınından sıyrılmış bir kılıç gibi veya hapisten kaçmış yabanî kuş gibi ego da kendini bütün sınırlamalardan kurtararak tam bir kurtuluşu bulur. Bu gerçek kurtuluştur...

* Benlik şuuru ruhun gözlerini karartır ve gerçeği gizler...

* Benliğin tabiatını bilen ve duyarının nasıl hareket ettiğini anlayan kimse bencilliğe yer vermez ve böylece sonsuz sükûna ulaşır.

* Benlik ile gerçeği ayırt etmesini öğrenin...

* İnsanlar esaret hâlinedirler, çünkü ego fikrini henüz kaldıramamışlardır.

* Benlik bir yanılgı, bir hayal, bir düştür. Gözlerinizi açıp uyanın. Her şeyi olduğu gibi görün ve rahatlayacaksınız.

* Benliğe duyduğumuz ilgiden ve kibrimizden dolayı fikrimiz ne kadar da karışıyor. Egonun düşüncesi esas tabiatıyla gerçek arasında durur; onu kaldır ve o zaman her şeyi olduğu gibi görürsün...

* Ruhlarınızı o önemsiz benliklerden kurtarır, başkalarının kötülüğünü istemez ve gerçeğin ışığını yansıtan bir elmas kristali gibi saf olursak, bizde öylesine parlak ve ışık saçan bir hâl oluşur ki, yakıcı arzuların karışmasına, yanıltıcı hayallerin bozucu etkilerine ve huysuzluğun telâşına kapılmaksızın, her şeyi olduğu gibi yansıtırız...

* Gene de benliğinizi sever ve benlik sevgisini bırakmazsınız. Öyle olsun... Ama o zaman yalancı benliği gerçek benlikten ayırt etmeyi öğrenmelisiniz...

* Uyanık olan kâbustan artık korkmaz. Yılan sandığı ipi tanıyan artık titremez. Kalbinde gerçek sevgiyi barındıran kimse yaşayacak ve ölmeyecektir. Çünkü o, ölümsüzlük suyunu içmiştir.

* Bu yazı *Ruh ve Madde Yayınları'ndan, "BUDA'NIN ÖĞRETİSİ" adlı kitaptan alıntılarla oluşturulmuştur.**

MAYIS 1992 - BİR AKIŞ

BÜYÜK ŞELÂLEYE ÖZLEM

Diri bedenler içerisindeki ölü beyinler!

Kimin ölü kimin diri olduğu bilinmeyen, meçhuliyetin içinde yürüyen fakat hiçbir zaman fark ettikleri anda onları diriltecek olan BÜTÜN'ün varlığından haberdar olmayanlar,

Sevk edildikleri ışığın ne olduğunu bir bilebilseler; sunulan nimetin içine kendilerini bir bırakabilseler!

*Önce O'nun varlığını hissetmek, sonra O'nu alabilmek için gerekli çabayı gösterecek kudreti toplamak ve bütün konsantrasyonu orada tutabilmek... Ondan sonra sükûnetle ölülerin dirilişlerini beklemek: **İşte Kıyam!***

Burada olan, olmayan tüm ölülerin dirilişi!

BÜTÜN'ün topyekûn sarsılışı, sökülenlerin çatırtıları, kalkışın bütün heybeti, en küçükten en büyüğe (kadar) her zerrenin titreyişi!

Binlerce yıldır akan nehirlerin yataklarını değiştirmesinin ıstırabı!

Ulu ağaçların köklerinin oradan sökülüp buraya dikilmesi...

Yarabbi! Bu ne yüce telâş, bu ne ihtimam, bu ne adalet!...

Çatlayan toprağın yarıkları gitgide büyüyor. Bu yarıklar ki neredeyse üzerinde barınanı yutarcasına ağızını açmış. Artık duracak yer o kadar az ki...

Kimin neyin içerisinde yok olacağı meçhul.

Köprüler gitgide inceliyor. Karşıya geçmiş olanlar bile ohh! diyemediler. Çünkü bastıkları zemin her an ayaklarının altından kayabilir.

*Üzerinde durmaya çalıştığımız noktanın ışmasını ve **Yüce Işığa** dahil olmasını bekler olduk! Açlığımızın ne kadar müzmin bir açlık olduğunu, bizleri âdeta sürüklercesine **HEDEFE** doğru götürdüğünü artık hepimiz görebiliyoruz.*

Kavuşmanın yakın olduğunu da biliyoruz!

Tanrım, bizleri sabırsızlıkla suçlama!

Daima yolun yüksek duvarlarının himayesi altında yürümemize yardım et!

*Küçük dereler olarak o **Büyük Şelâleye** dahil olmak istiyoruz.*

Bizler artık kabımıza sığamaz hâldeyiz!

Şelâlenin cazibesi bütün varlığımızı kapladı.

Kendimizi tamamen bu akışa terk etmenin huzurunu yaşıyoruz.

Yarabbi! Bizlere bir an önce o DERYA içinde yok olabilmek gücü ver!

Ölüme Yakın Deneyimler

Selman Gerçeksever

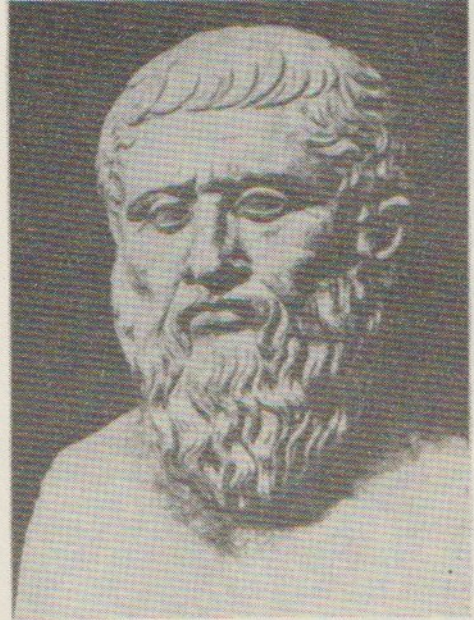
(Geçen Sayıdan Devam)

İLK ÇAĞ FİLOZOFLARINDA

Başta Fisagor olmak üzere, İlk Çağ filozoflarının hemen hemen hepsi ölüm konusunu belli başlı öğretileri arasına almışlardır. Burada bunlardan sadece Eflâton'u örnek vererek geçeceğiz:

Öğretmeni Sokrat olan Eflâton, Atina'da M.Ö.427 ile 347 yılları arasında yaşamıştır. Eflâton üç boyutlu fizik dünyanın dışında başka boyutların da varlığını kabul ediyordu. Buna göre doğal olarak, insanın bedensiz, şuurlu kısmıyla ilgilenmiş ve düşüncelerinde hareket noktasını buna göre ayarlamıştı. Eflâton'un öğretilerinde fizik vücut, ruh varlığının geçici bir aracıdır. Dolayısıyla fiziksel ölümden sonra şuurun devamlılığı söz konusudur. Bu gerçeği Fedon, Georgias ve Cumhuriyet isimli eserlerinde yoğun bir şekilde işlemiştir. Ayrıca öteki eserlerinde de yer yer ölüm tanımlarına rastlanır. Örneğin, bunlardan birinde ölümü, ruhun fizik vücuttan ayrılması olarak tanımlar. İnsanın bu bedensiz kısmı daha az kısıtlamalara tâbidir. Bu hususun modern klinik araştırmalarındaki ifadelerini özellikle Dr. Moody'nin eserinde görüyoruz. Ayrıca zamanın rölatifliğine de değinmiştir. Eflâton, eserlerinin birçok yerinde bedeninden ayrılmış olan ruhun, daha önceden ölmüş olanların ruhlarıyla karşılaşmış görülebileceğinden söz eder ki, bu husus da, gerek deneysel parapsikolojik araştırmalarda, gerekse spiritizm çalışmaları ve celselerinde ve

hatta kendiliğinden ortaya çıkmış olan olaylarda izlenmiştir. Ayrıca bir varlığın beden dışı deneyimleri çerçevesinde Eflâton, fizik hayattan ruhsal hayata geçişte, rehber varlıkların yardımlarından da söz etmiştir. Bununla ilgili olarak ölümü uykuya benzetmiş ve vücudun ruhun hapisanesi olduğuna değinmiştir. Eflâton'a göre ruhun bedene bağlanması, bir tür uyuma ve unutmadır, şuur kararmasıdır. Ruh varlığı yeniden doğduğu zaman eski deneyimlerini unuttur. Bedenini terk

Eflâton (M.Ö. 427-347)

ettiği zaman da bunun tersi olur. Dünyadaki yaşamı otomatik olarak çalışan bir film şeridi gibi hafızasından geçer. Bu nedenle ölümün bir uyanma ve hatırlama olduğunu vurgulamıştır. Bedenini terk etmiş olan bir varlık bu aşamadan sonra bir yargılama aşamasından geçer ki, kendisini yargılayan yine kendisidir. Bu şekilde öte âleme intikal etmiş olan varlık bir önceki hayatında yaptığı iyi ya da fena şeyleri görür, hatırlar ve yeniden yaşar. Bunlarla ilgili olarak dünyadayken noksan bıraktığı şuur hâllerini tamamlayana, onların doyumuna varana kadar bu iş sürer.

Eflâtun BDD'lerle ilgili olarak belki de en güzel örneği "Cumhuriyet" in onuncu kitabında "Bir Erin Efsanesi"yle vermiştir: Söz konusu er bir savaşta şehit olanlar arasındadır. Savaş bittikten sonra şehitler, sahipleri tarafından toplanarak yakılmak üzere hazırlanan kuru dalların üzerine konur. Dallar tam tutuşturulacağı zaman bizim er dirilir ve savaşta şehit olduğundan kuru dalların üzerine getirilene kadarki süre içinde beden ötesi ya da ölüm ötesi deneyimlerini, daha doğrusu (tekrar hayata dönmüş olduğuna göre) ÖYD'lerini anlatır.

Bunlara ek olarak Eflâtun beş duyumuzla gelen enformasyonun son derece sınırlı ve yanıltıcı olduğuna da (en azından 2.000 yıl kadar önce) dikkatleri çekmiştir. "Bu nedenle...", der eserinin bir yerinde, "ruhlarımız, fiziksel duyumların şaşırtmaca ve yanıltmacalarından kurtulmadıkça kendi başlarına gerçeği göremezler..." Ayrıca, kelimelerin yetersizliğine değinerek, "Kelimeler eşyaların iç tabiatını açıklamaktan çok, gizlerler. Onun için de, beşerî ifadeler, fizik dünyanın dışında yatan şeyin gerçek karakterini, benzetmeler ve simgeler ve öteki dolambaçlı yollarla sadece ima edebilirler..."

Tarihin derinliklerinden bize göz kırpan ölüm ve ölümlle ilgili öteki deneyimlerin ele alınarak işlendiği kaynaklar olarak da; Hermes, Orfe, Fisagor, Rama ve Krişna'yı gösterebiliriz (Bunlarla ilgili ayrıntılı bilgi için bakınız, Ruh ve Madde Yayınları'ndan "Büyük İhsiyeler").

Ölüm ve ÖYD konusunun ana tema

olarak işlendiği en önemli kaynaklardan birisi de "Tibet'in Ölüler Kitabı"dır. M.S. 8. yy.'da yazılı hâle getirilmeden çok önceleri kuşaklar boyunca ağızdan ağıza nakledilen bu eser; konuya vakıf olmayan kimseler tarafından öğrenilmemesi ve istismar edilmemesi için son derece simgesel yazılmıştır. Kitabı hazırlayan bilgelere göre; ölmesini bilmek bir yetenek, hatta bir marifettir. Burada ÖYD'lerini kendi kendine gerçekleştiren, ayrıntılarını ileride göreceğimiz, Oliver Fox ve Sylvan Muldoon'u hatırlamamak elde değil. Bu, gerçekten de beceriklilik isteyen bir deneyimdir. Tibet'in Ölüler Kitabı'na göre, ustalıkla ya da beceriksizlikle ölmek söz konusudur. Dolayısıyla büyük ölçüde bir bilgi ve uygulama işidir. Cenazede, törenin kaçınılmaz bir parçası olarak okunan bu eserle amaçlanan, hem bedenini yeni terk etmiş şahsa, hem de dinleyenlere yardımcı olmaktır. Ayrıca öleni ağıtla değil, sevgi ve coşku dolu hafifletici tesirlerle dünyadan uğurlamak bizzat uygulanan bir âdet hâlindeydi. Bundan da, fizik bedeninden ayrılan kimsenin spatyom uyumunu kolaylaştırmak, yani teşevvüşünü kısaltmak amaçlanıyordu.

İşte bunları anlatmak, bu hâlleri meydana getirmek için, ruhun fiziksel ölümden sonra geçireceği ve geçirdiği merhaleler adım adım anlatılır ki, bunlar da Dr. Moody'nin çalışmalarıyla ortaya konan deneyimlerin hemen hemen aynıdır.

Bu benzerlikler şunlardır:

● Ruhun vücuttan çıkması.

● Bir süre baygınlık (ne olduğunu bilememe, teşevvüş) geçirmesi, kendisini boşlukta bulması.

● Bu "boşluk" fiziksel bir boşluk değildir.

● Burada ruhun şuuru hâlâ yerindedir.

● Duyulan sesler; Tibet'in Ölüler Kitabı'nda, korkutucu, endişelendirici gürültüler; Dr. Moody'nin çalışmalarında, rüzgâr hışırtısı, çingirak sesleri olarak geçer.

● Bedeninden ayrılmış olan zat, kendisi için yapılan cenaze törenini görür, katılanların konuşmalarını ve merasimle ilgili sesleri işitir.

- Ölmüş olduğunun farkına varır.
- Fiziksel hayatında tanıdığı yerlerin yakınında dolaşır.
- Hâlâ bir bedende olduğunun farkına varır ki buna "ışıldayan beden" de denir.
- Bu bedeniyle duvarlardan, kayalardan, hatta dağlardan geçebilmektedir,
- Hemen her anda istediği yerde olur.
- Bedeninden ayrılmış varlığın düşünceleri ve kavrayış gücü daha az kısıtlıdır.
- Kafası berrak, hisleri daha keskin ve mükemmeldir.
- Fizik hayatında kör, sağır, dilsiz olarak yaşamış olsa bile, bu duyularının güçlenerek yenilenmiş, keskinleşmiş olduklarını fark eder.
- Kendisine benzer başka varlıklarla karşılaşır.

● Bunlardan başka Tibet'in Ölüler Kitabı'nda ölmekte olan kimsenin duyduğu huzur ve mutluluktan söz edilir ki, Dr. Moody'nin ortaya çıkardığı ÖYD'lerin hemen hepsinde bu husus süjeler tarafından belirtilmiştir. Ayrıca, ölen insanın karşılaştığı bir tür "ayna"dan da söz edilir. Bu, iyi ve kötü tüm yaptıklarını gösteren bir aynadır. Yine Moody ve öteki spiritüalist araştırmacıların çalışmalarında süjeler ve medyomlar tarafından ifade edilmiş olan "film şeridi" kavramı ve olgusudur.

Ölüm ve ölüme yakın deneyimler konusunun ana tema olarak işlendiği, Tibet'in Ölüler Kitabı'na benzer başka önemli bir kaynak da "**Mısır'ın Ölüler Kitabı**"dır. Son derece simgesel olarak yazılmış bu eserden de birkaç örnek verelim:

- Gecenin kapıları önünde bırakmış olacakları yaşayanlar, kutsanmış ruhlara her yönden adaklar getirecekler ve bunları kutsal sularla ıslatacaklardır. Evet, hepsi birbiri ardından dirilecek, kalbi çarpmayan Osiris'in önünde duracaklardır.

- İnisiyatörleri; ölüm olayının ancak şuur değişiminin görünüşlerinden sadece biri olduğunu öğretiyorlardı. Herkes mezarındaki yeniden doğuştan sonra kendini daha mükemmel bir hâl içinde hissedecekti.

- Evet, ölümden ve dirilişinden son-

ra Osiris gibi yaşamın korkunç ve devri şekli ve kuvvetleri içinde ebediyen yeniden doğacaktır.

Bunlar, Mısır'ın Ölüler Kitabı'ndan sadece birkaç örnektir. Bunlar gibi birçoğuna rastlamak mümkündür. Görüldüğü gibi konu, adı geçen eserde tekrardoğuşu da içine alacak şekilde ele alınmıştır.

Zaman içinde, günümüze daha yakın

tarihlere gelerek literatüre geçmiş bireysel deneyimlerden söz edelim. Bu konuda ilk akla gelen isimlerden biri kuşkusuz **Emanuel Swedenborg**'dur. 1688-1772 tarihleri arasında Stockholm'da yaşamış olan E. Swedenborg, zamanının seçkin bilim adamlarından olup, anatomi, fizyoloji ve psikoloji üzerine otorite kabul ediliyordu. Ömrünün son yıllarına doğru metapsişişğe yöneldikten sonra verdiği eserler ve geçirdiği deneyimlerle bu alana değerli katkılarda bulunmuştur. Özellikle son eserleri ölümden sonraki hayatın canlı tanımlarıyla doludur. Kendi ruhsal deneyimleri Dr. Moody'nin toparladıklarına çok benzemektedir. Kendi deneyimlerinden bazıları şunlardır:

İnsan yine ölmüyor, sadece dünyada kendisi için yararlı olan bedensel kasından ayrılıyor... İnsan öldüğü zaman bir dünyadan bir başkasına geçiyor.

Bedenin tamamen duygusuz bir hâledeydi. Hemen hemen ölüm hâlindeydim. Fakat düşünceyle birlikte iç hayatım tam olarak kaldı. Bu yüzden olanları ve öldükten sonra dirilenlerin başlarına gelenleri anladım ve hatırladım... Özellikle kafamın ve böylece ruhumun çekilerek bedeninden çıkarıldığını hatırlıyorum.

O melekler bana ilkin düşüncelerimi sordular. Bunların, ölenlerin düşünceleri gibi olup olmadıklarını öğrenmek istediler. Bunlar çoğunlukla ebedî hayatla ilgiliydi. Benim de kafamda bu düşüncenin olmasını istiyorlardı.

Bir insanın ölümünden sonraki ilk hâli, dünyadaki hâline benzer. Çünkü o sırada aynı şekilde dış şeylerin içindedir... Bu yüzden hâlâ dünyada olmadığını bilmez... Onun için bir bedende olmasına şaşar. Bu, her bakımdan dünyadaki bedenine benzemektedir... Sonra, cennetin ve cehennemden ne olduğunu öğrenme isteğine kapılır...

İç hafıza öyle bir şeydir ki buna, bir insanın ilk çocukluk çağlarından en yaşlılık yıllarına kadar herhangi bir zamanda düşündüğü, konuştuğu ve yaptığı belirli her şey kaybolunur. İnsan, başka hayata geçtiği zaman, içinde bütün bunların anıları var-

dır ve sırayla bunların hepsi ona hatırlatılır... Bütün konuştukları ve yaptıkları, meleklerin önünde, gün ışığı kadar belirli bir şekilde gösterilir ve dünyada gizli olan hiçbir şey yoktur ki, ölümden sonra ortaya çıkarılmasın. Ruh, cennetin ışığında gözden geçirildiği zaman bir resim gibi gözükür.

Ölüme yakın deneyimler, ölüm, ve ölüm ötesi kuşkusuz insanlık tarihi kadar eskidir. Biz burada (yukarıda) yazılı metinlerdeki sadece birkaç hususa değinmekle yetinmek zorundayız. Bu kaynakların (yazarlarının) birbirinden etkilenmiş olmaları olasılığına gelince, bu, bir bakıma doğru olsa da yine de belirgin ayrılıklar ortadadır. Örneğin Swedenborg, Eflâton'u ve İncil'i kuşkusuz okumuştur. Ama yazılarının birçok yerinde, yeni ölmüş olan bir kimsenin öldüğünü bir süre bilemediğinden söz eder ki, bu hususa ne Eflâton'da ne de İncil'de değinilmmiştir. Tibe'tin Ölüler Kitabı'nda bu noktanın üzerinde iyice durulur ama Swedenborg'un bunu okumuş olması imkânsızdır. Çünkü kitap, ancak 1927'de batı dillerine çevrilmiştir.

Moody ise kendi süjeleriyle ilgili olarak bu konuda şunları söyler: "Konuştuğum insanların hepsi de bu deneyimlerinden önce, kutsal kitaplarını biraz okumuşlardı.

İki üç tanesi de Eflâton'un eserleri hakkında bir şeyler biliyordu. Ama hiç birinin de Tibe'tin Ölüler Kitabı'ndan ya da Swedenborg'dan haberleri bile yoktu."

Sonuç olarak şunu söylemek mümkündür ki; Tibetli bilgelerin irfanı, Paul'un teolojisi, Eflâton'un sezgileri ve öğretileri, Swedenborg'un ruhla ilgili açıklamaları hem kendi aralarında, hem de günümüzde çok yakın zamanlarda yapılan ÖYD'lerle ilgili klinik olaylarda anlatılanlara büyük benzerlik göstermektedir.

(Devam Edecek.)

İNSAN DOĞASINI ARAŞTIRMA DERNEĞİ(İDAD)'NDEN

D U Y U R U

İDAD (Eski "Parapsikoloji Derneği"); Kadıköy, Bahariye, Sakızcülü Sokak'taki adresinden (aşağıda yazılı) yeni adresine taşınmış olup, her çarşamba (17.00-19.00 arası) araştırma alanına giren konulardaki bilgilendirme etkinliklerini sürdürmektedir.

İlgilenen okurlarımızın dikkatlerine saygıyla arz olunur.

Yeni Adresimiz: İstiklâl Caddesi, Ahududu Sk. No:25 Kat:2 Beyoğlu / İSTANBUL
Telefonlar: 249 10 01, 252 61 25, 243 18 14

Bütünle Olan Bağımız

ESNEKLİK ve UYUM

T Ayhan TOLAYBENK

ANRI yenmesini yasakladığı bilgi ağacının meyvesini yiyen Havva'ya döner ve, "Artık sen çocuklarını acılar içinde doğuracaksın." der. Ardından, Havva'ya aldanarak suç ortaklığı yapan Adem'e de şunu söyler: "Sen de hayatını çok zor şartlar altında kazanacaksın!" Ve böylece dünya denen sahnede yepyeni bir eğitim plânı, farklı bir yetiştirme programı yürürlüğe konmuş olur, bu devrenin Rabbi tarafından. Bu mekanizmaya da genelde biz "ıstırap ve sabır" diyoruz.

İnsanoğlunun gerçekten de doğumundan ölümüne kadar birçok olayların içine sokularak sorunlarla karşılaşması, onlarla haşır neşir olması sağlar. Duygularımızın ıstırap olarak algıladığı bu oluşumlar, kişinin anlayış düzeyine bağlı olarak mutluluk da sayılabilir mutsuzluk da. Bu o insanın olaylara karşı gösterdiği sabıra ve dayanıklılığa ya da tam tersine sabırsızlığa ve dayanıksızlığa göre farklılık gösterebilir.

DÜALİTEYİ YENME MÜCADELESİ

Toplumun ya da kendimizin iyi, güzel ya da olumlu olarak kabul ettiği şeylere karşı özel bir zaafımız, kötü, çirkin, ya da olumsuz olarak kabul ettiği şeylere de özel bir çekingenliğimiz vardır. Bu nedenle yaşam çizgimizi bu ilgi alanlarımıza göre belirleriz. Nerede bizi çeken bir şey varsa oraya yönelir, nerede bize mutsuzluk, ıstırap verebilecek şeyler varsa da oradan kaçmak için çarelere başvururuz. Çünkü bedenimizi çok severiz ve onun incinmesinden de çok korkarız. Bizleri zorlayan olaylara karşı esnekliğimiz çok azdır. Hemen şikâyete, kaderimize küfretmeye başlarız. Bu durum ise bedenimizin geçici bir maddesel kalıp ol-

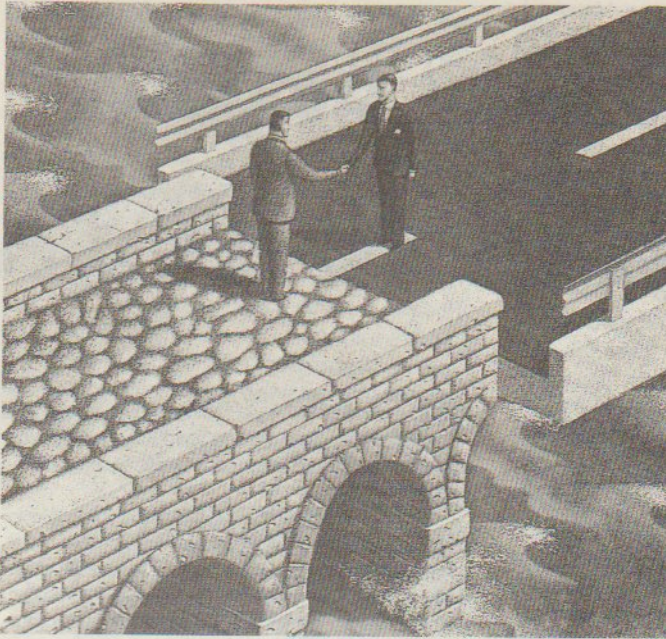
duğunu, onun aracılığıyla tecrübelere girişerek gerekli hâleri yaşayan, ruh dediğimiz bir varlığın söz konusu olduğunu bilmememizden kaynaklanmaktadır.

Yaşamı sürekli bir mutluluk ve sevinç içinde geçen bir insan yoktur. "Ben doğduğumdan beri el bebek gül bebek büyüdüm." diyen birisi bile, doğduğu an hastane koridorlarını çınlatarak ağladığını unutmamalıdır. Zaten yaşamımız devamlı bir mutluluk içinde geçseydi, iniş ve çıkışlarımız olmasaydı, üzüntü ve mutluluklar yaşamıyorduk acaba bu dünyadan ve insanlardan biraz olsun zevk almamız mümkün olabilir miydi?

Adem ve Havva'yla sembolize edilen Düalite Yasası gereği, pozitif ve negatifler, etki ve tepkiler birbirlerini tanımak, birbirleriyle denemek üzere, birbirlerinin gelişimine hizmet etmek amacıyla dünya hayatına bir bakıma şırıngalanmıştır. Rabbin bu yöntemle elde etmek istediği şeyi ya da ihtiyacı tam olarak bilemiyoruz, ancak dünyaya enkarne olan varlıkların böyle bir şeye ihtiyacı vardır ki, şu anda yeryüzünde 6 milyara yakın insan yaşamaktadır.

Diğer evrensel okullardan farklı olarak Dünya gezegeninde artılar ve eksiler sürekli olarak beraberce bir gelişime, olgunlaşmaya tâbi tutulmaktadır. Bizler tekli kavramları bilemeyiz. Karşıtı olmayan niteliklere yaşamımızda yer yoktur. Hep ikili kavramlarla olayların, duygulanımların içine girer ve çıkarız.

Bu yüzden insan için "toplumsal varlık" denmektedir. İnsan, adına ihtiyaçlar denilen vasıtalar aracılığıyla insanlarla bir ilişki içine girer. Bu olgu herkesin kendisindeki ya da karşındaki insanın eksiklerini ve fazlalıklarını tanıma yolunda daha hızlı gelişmesine yol açmaktadır. Her varlık kozmik plânda yüklendiği görevi hem tek başına hem de diğer varlıklarla birlikte yerine getirmek zorundadır. Herkes hem bütünü kendisidir, hem de bütüne ait bir parçadır.

Esneklik kazanan bir insan, öзде eşitliği paylaştığı ancak farklı vazifeler üstlenmiş diğer insanlarla uyum içinde olur.

Dünya üzerinde 6 milyar insan varsa 6 milyar da farklı bilgi ve görev paylaşımı vardır. İşte ırklar, uluslar, kavimler, aileler ve bireyler bu değişik prototipleri oluşturarak farkında olmadan, şu an için akla hayale sığmaz, insanlığın kıyamet sebebi olacak kozmik bir plânın gerçekleşmesi için birbirleriyle ilişki kurduklarını denemektedir.

Zamanın son derece hızlı bir biçimde aktığı şu son yıllarda çevremizdeki olaylar aracılığıyla her türlü mizansen içine sokulmaktayız. Sanki bir tiyatro oyununda bütün rolleri tek başına oynayan aktörler gibiyiz. Hiç kimse tek bir rolle yetinebilecek, tek bir kaynaktan bilgi edinebilecek durumda değil artık. Eskiden dinler dahil değişik öğretilerin teorik olarak vermeye çalıştığı bilgileri, bizler günümüzde bizzat insanlarla ilişkiye girerek öğrenmekteyiz. Herkes kendi kendisinin eğitici durumunda. Bu nedenle havada kalan, cansız, hiçbir hayatıyeti kalmamış kurallar, yerini, çarpıcı etkileriyle bizleri şoklara uğratan, hâlden hâle geçmemize neden olan, sevgiyi ve dayanışmayı zorla da olsa öğreten olaylar dizisine bırakmıştır.

Zaman ve mekânımızı ayarlayarak böylesi-ne yoğun bir döneme yetişen varlıklar olarak bize düşen görev ise, bu tecrübeler silsilesi içinde ya-

şarken bizden beklenen tepkileri, esnemeleri, uyumları, ortak alanları, bu devrenin insanına yaraşır biçimde ortaya koyabilmektir.

DEĞİŞEBİLEN ŞARTLARA UYABİLMEK

İnsanoğlu hem toplumsal, hem de her türlü ortama kendini uyurabilen bir varlıktır. Çevresindeki şartlar değiştiği an, aklını, mantığını ve vicdanını kullanarak değişik ayarlamalar ve adaptasyonlara girer. Kuşkusuz bu uyumların dereceleri ve süreleri farklı farklı olacaktır. Çünkü önemli olan kişinin, şuur düzeyine bağlı çareler üretmesidir. Ama bu yetenek her insanda vardır.

Dünya üzerinde meydana getirilen her şey aslında ruhsal plânlarda da geçerli olan bir il-

kenin ve yasanın görünümüdür. Bu gerçeği göz önüne aldığımızda, yaptığımız her uyumun, esneklik göstermenin, hoşgörünün, dolayısıyla ortak alanlar yaratmanın bizleri evrenle uyuma kadar götürebileceğini tahmin edebiliriz. Bu uyumların fizik plânda o kadar çok örneği vardır ki. Önce bedenimizden başlayalım.

Bedenimizdeki her organımız (kemikler hariç, zaten en kolay kırılan organlar da onlardır) esnek bir yapıya sahiptir. Faaliyetleri sırasında her organ sürekli olarak büzülür ve genişler. Nefes alıp vermemiz, midemizin boşken ve doluyken aldığı şekil değişikliği boynumuzun üç yana dönen bir yapıda olması, sportif çalışmalarda kasların gelişmesi ve kalbin de ona göre kan pompalamasını artırması, aşırı sıcağa beden tahammül etmesi için ter salgılanması, birbirinden farklı titreşimleri algılayarak onlar aracılığıyla dış dünyayla ilişkimizi sürdürebilmemiz için gözlerin, kulakların, burun, dil ve ellerin varlığı, parmak uçlarımızda tırnaklarımızın oluşu, vs.

Şimdi de kendi bedenimizden biraz dışarı çıkalım. Bir kâğıda taşla, toprakla değil de kalemle yazmak, yanlış yazdığımız bir şeyi başka bir şeyle değil de silgiyle silmek, masaların, belirli bir dengesi sağlamak amacıyla iki ayaklı değil de dört ayaklı

olması, yiyeceklerimizin ancak midemizin hazmedebileceği şeylerden oluşması, mevsim değişikliklerinde elbiselerimizi sıcağa ve soğuğa göre ayarlamak, derin denize dalan bir dalgıçın su yüzüne çıkmadan önce vurgun yememek için belli derinliklerde beklemesi, astronotların uzay elbiseleri giymesi, dinlemek istediğimiz radyo istasyonlarını seçmek için ayar yapmak, Keban'da üretilen yüz binlerce voltluk gerilimi evlerde kullanabilmek için trafolarla 220 volta kadar indirmek, soğuk kanlı hayvanların kış uykusuna yatmaları, arabalarda emniyet kemeri kullanmak, politikacıların her seçim öncesinde kamuoyunun nabzını yoklamak için anketler ve geziler düzenlemeleri, ülkeler arasında yapılan karşılıklı çıkarlara dayalı antlaşmalar, son yıllarda büyük bir hız kazanan zaman akışına ayak uydurmak için telefonun, radyonun, TV'nin, faksın, uyduların ve bilgisayarların ortaya çıkışı, hepsi bir uyumun ve ortak alanlar yaratmaya çalışmanın ürünleridir.

Ayrıca ruhsal plânların fizik dünyalara karşı meydana getirmek zorunda olduğu uyum ve esnemeler vardır. Nitekim dinler, teşevvüşte kalmamaları için o dönem insanının anlayış düzeyine göre verilmiştir. Çok ileride olan bilgilerin verilmesi durumunda hem insanların onlardan yeterince yararlanmaları söz konusu olamazdı, hem de verilen bilgiler yeşerebileceği bir toprağa ekilmiş olacaktı.

Tanrı da, peygamberlerine doğrudan değil de araya ancak Cebrail'i koyarak bilgi vermiştir. Çünkü büyük enerji yüklü bilgilere peygamberlerin dayanabilmesi mümkün değildir. Ruh varlığı da dünyaya enkame olmadan önce perisprî denen bir yapı oluşturmak zorundadır, çünkü bünyesinde taşıdığı enerjiyi direkt olarak maddeye yöneltecek olursa, madde damadağın olur ve yapması gereken tecrübeleri yapamaz.

SEVGİMİZ, ORTAK ALANLARIMIZDIR

Evrendeki tüm varlıkları, değişik mekanizmalar kullandırarak birbirlerine çeken, varlıklar arasındaki bu muhteşem birliğin sürekliliğini sağlayan tek etken sevgi dediğimiz enerjidir. Sevginin bulunmadığı hiçbir şey yoktur. Nefret olgusu bile bu yüce enerjinin, dünyada bulunuşumuz gereği oluşmuş duyularımıza çarptığı zaman aldığı yansıma şeklidir. Nefret sadece bizlerin sahip olduğu bir yanığıdan ibarettir. Evrende nefret diye bir şey olmaz. Göreceli değerler dünya insanına aittir, çünkü bunlar tek olan enerjinin dünyaya yansıyan görü-

nümleridir ve evrene göre toplu iğne başı kadar yer tutan bir boyuttur.

Sevgi bizleri diğer insanlara yaklaştıran enerjidir. Bal arısıyla çiçeği birbirine muhtaç eden şey sevgidir, varlıklarındaki birliktir. Anneyi ve çocuklarını birbirlerine bağlayan şey, evreni sonsuz boyutta kucaklamış olan bu enerjidir. Ancak her yerde var olan bu varlıksal enerjiyi tezahür ettirmek, dünya insanına çok zor gelir. Çünkü insanoğlu, hoşgörüsünü, uyumunu, ortak alanlar yaratmasını engelleyen kabuklar ve zırlarla birlikte dolaşan bir varlıktır.

Günlük yaşamımızda elimizi yanımızdakilere uzatmamızı, diğer insanlarla olan varlıksal birliğimizi yansıtmamızı engelleyen en önemli kabuğumuz bencilliklerimizdir.

Fizik bedene bağlanmamızdan dolayı oluşan bencillikler, ken di çabamızla, kendi ıstıraplarımızla kırıp parçalamamız gereken bir olgudur. Bencilliklerimiz, bizleri evrensel ortamlardan uzaklaştırıp dünyaya sınırsız prangalayan niteliklerimizdir. Duyularımızla hareket ettiğimiz sürece bilginin gelmesini geciktirir, kozmik plânlara şuurlu katılımı gerçekleştiremeyiz.

Hırslar, eşkoşmalar, bağlılıklar, kıskançlıklar, nefretler, kinler, benlikler, yalanlar, gururlar, ayrılıklar, alışkanlıklar, şartlanmalar, otomatizmalar, çıkarıcı düşünceler, ideolojiler, gelenekler, dogmalar, dinler, inançlar ve korkular. Yani insanoğlunun aldandığı duygular.

Bazen öyle durumlara gireriz ki, birer hırs oluruz, nefret oluruz, kıskançlık, gurur, otomatizma, ideoloji, din, inanç ve birer korku oluruz. Hepsisi de iki ayaklı birer canavar hâline dönüşür. Kimseyi yanımıza yaklaştırmayız. Herkesin bizlere uymasını istediğimiz için kimseye uyum sağlamak zorunda hissetmeyiz. Burnumuzdan kıl aldırılmaz. Evrenin tarlasında ayıklanması, temizlenmesi gereken birer aykırı otu oluruz. Ne müthiş, ne korkunç bir bencilliktir, bir sevgisizliktir bu! Özellikle, içsel özgürlüğümüzü, bütünlüğümüzdeki uyum ve esnekliği sınırsız bastıran korkularımız. Korkulardan örülür duygular, insanın dış dünyaya uyum sağlayarak gelişmesini yavaşlatır ve bir duygu varlığı olan insanın diğer insanlarla ortak alanlar yaratmasını köstekler.

Insanoğlu doğumundan ölümüne kadar korkacak birçok şey bulur. Hiçbir şey olmasa kendisi arar bulur. Çünkü duyularına hitap eden her şey onun bütünlüğünü bozacak bir şeyler de yaratır. Havasız kalmaktan, annesiz babasız, savunmasız, yalnız kalmaktan, evde, okulda kalmaktan, dayak yemekten, parasız, ilgisiz, kadınsız ve erkek-

siz kalmaktan, askere gitmekten, sevgili tarafından terk edilmekten, işten çıkarılmaktan, üniversiteye girememekten, ölmekten, sevmekten, sevil-mekten, dosttan, düşmandan, hasta olmaktan, modanın gerisinde kalmaktan, toplumun dışlama-sından, kalıplara uymamaktan, elindeki ver-mekten, fedakârlık etmekten, çıkarılmamızın zede-lenmesinden, gelecekten, geçmişten ve insanlara yanaşmaktan, onlarla bir olmaktan korkarız.

Korkularımız esnenmesi, hoşgörü göster-mesi gereken atmosferler oluşturamamızı engeller. Katı ve tepkisiz bir yaşama zorlar. Olduğu gibi geri-lere çekilişimizi kendimizi aşmayı başaramayış-imizi yansıtır. Bu tür olaylarla karşılaştığımız za-man, onlara karşı bir sabır ve dayanıklılık sürecine girişimizi aksatır. Halbuki sabır kerdimizi geliştirmemiz için gerekli en önemli mekanizmalardan bi-ridir. Sabır, bizden ayrı olmayan insanlarla bütünleşmemizi, onlarla aramızda görülmeyen bağı gö-rülebilir hâle getirmemizi sağlayan bir özelliğimiz-dir.

SABIR İNSANLARI BİRBİRLERİNE YAKLAŞTIRIR

Yaşam boyu kendimize hedefler belirler, bu hedeflere göre politikalar yürütür ve değişik so-nuçlara ulaşırız. Hiçbir şey düşünce plânında oldu-ğu gibi gerçekleşmiyor. Fizik plânda bizlerden bir emek, bir çaba isteniyor. Bu çabayı gösterirken de ardarda olaylarla karşılaşıyoruz. Girdiğimiz, karşılaştığımız her durumun şartlarına kendimizi ayarla-mak zorunda kalırız. Önemli olan o fizik çabayı az ya da yoğun olarak harcamamız değil, o çaba sıra-sında üzerimize yansıtılmış dış etkilere ne tür tepki-ler gösterdiğimizdir. Hangi şuur hâlleri, hangi anla-yışlar içindeyiz, paniğe kapılmadık, duyguların tutsağı olmadan, serinkanlılık içinde ne gibi uyum alanları yaratıyoruz?

Bunları yaparken aynı zamanda temasta bulunduğumuz insanların durumlarını, anlayışları-nı tartmak zorundayız. Vicdanlarına saygı göster-mek, hoşgörü ve sevgi içinde kalabilmek duru-mundayız. Vereceğimiz olumlu tepkiler diğer in-sanlarla olan yakınlaşmalarımızı, dolayısıyla sev-ginin tezahürüne olan katkımızı artıracaktır. Nefret ettiğimiz bir insandan kaçmak kolaydır ama asıl olan zoru yapmaktır. O da, o insanla her şeye rağmen iyi ilişkiler sürdürebilmek, o nefreti iç bünye-mizde yavaş yavaş eritebilmektir.

Sabır ve esneklik örnekleri masallara da yansımıştır. Nitekim kralın güzel kızını almak için üç

kardeşten genelde en küçük olanı (çünkü saflığı, esnekliği, uyumu, cesareti en iyi o temsil etmekte-dir) bin bir zorlukla, ıstırapla, acıyla geçen sınavla-ra sokulur. Sabrı, dolayısıyla bu güçlüklerle karşı dayanma gücü denenir. Dağlar aşılır, ırmaklar geç-çilir, devlerle, canavarlarla savaşılır, mağaralar aşılır, tepelerden tirmanılır ve sonunda elde edil-mesi gereken hazineye ulaşılır. Aslında yaptığı da üzerindeki kat kat giysileri, kabukları çıkarma mü-cadelesidir. Yani kendisiyle mücadele etmektedir. Hedefi de sonsuz evrenlere olan bağlarını açığa çı-karmaktır. Kavuştuğu hazine ise evrenle olan uyum yeteneğidir, daha yükseklere açılabilme-k kapasitesidir.

GERİLİM ALANLARINDA ESNEYEBİLİYOR MUYUZ?

Örneklerini her an yaşadığımız, bizlere ters gelen, çıkarılmamızın zedeleyen, kabuklarımızı kır-mamız için bizleri zorlayan, bütünlüğümüzü tehli-keye sokar gibi görünen her olay bizler için birer gerilim alanıdır. Karşılaştığımız her zorluğa, en uy-gun sabrı ve esnekliği gösterdiğimizde, evrenle birlikte bizler de kendi boyutumza göre genişler ve daralırız. Sonsuz nefes alışa bizler de katkıda bulunur, bu alış veriş kolaylaştırırız. Yani bütüne hizmet ederiz.

Normal günlük zorluklarımızın yanında, ay-rıca devre sonunun bir özelliği olarak, Yukarı'nın, insanları kitlesel olarak içine soktuğu gerilim alan-ları vardır. Örneğin sosyal olaylar, siyasal buna-lımlar, doğal âfetler, ekonomik krizler, savaşlar vb.

Her biri insan üzerinde yoğun bir baskı aracı oluşturmaktadır. Savaşlarda milyonlarca insan hemen hemen aynı acı ve ıstırapları görür. Her sa-vaş, beraberinde ekonomik sıkıntıları, ölümleri, aç-lıkları, evsizlikleri, ölüm korkularını getirir. Doğal âfetler toplu ölümlere, yıkımlara, maddî ve manevî kayıplara yol açar. Grevler, hükümet ve baskı re-jimlerinin değişimleri, sosyal çalkantılar, iflasların yaygınlaşması yine gerginliklere sebep olur. Tek-düze geçen, ortak alanlarını ve birliklerini yitirmiş insanlığı birdenbire motive eder, çok yoğun bir se-bep-sonuç bağlantıları içine sokar ve ardı ardına girilen sıkıntılara karşı ortak çareler üretilmeye zor-lar.

Oğlu savaşta öldürülmüş bir anne, işsiz ka-lıp da ailesini geçindiremeyen bir baba, annesi ba-bası enkaz altında kalmış bir çocuk, gecekondusu başına yıkılmış birisi ve tüm bunlara karşı aktif bir sabır göstererek sıyrılan kişi, bunları yaşamayan-

Devamı S.23'de

VARLIKSAL İLKELER

4. BÖLÜM

(Geçen Sayıdan Devam)

TEZAHÜR âlemindeki çokluğun ve çeşitliliğin sebebi olan Seçme Özgürlüğü, kâinattaki tüm varlıkların özünde mevcut olan temel ilkelere biridir. Bu ilke, yine her varlığın özünde mevcut olan Varlıksal Eşitlik İlkesi'nin doğal bir sonucudur.

SEÇME ÖZGÜRLÜĞÜ VARLIKSAL EŞİTLİK İLKESİ'NDEN KAYNAKLANIR

BİR olan Yaradan tek bir eylemle Varlığın özünü var etmiştir. Bu eylem, formlara bürünerek tezahür edecek olan Varlığın yapısını Tanrısal İlkelerle donatmıştır. Aynı varlıklar bir seferde yaratıldıkları için özde BİR'dirler ve özlərlerinde aynı Varlıksal İlkeleri taşıdıkları için de Tanrı karşısında ve bunun doğal sonucu olarak birbirleri karşısında da kayıtsız şartsız eşittirler. İşte, bu Eşitlik İlkesi'dir ki varlıklara sınırsız bir Seçme Özgürlüğü sağlar.

SEÇME ÖZGÜRLÜĞÜ İLKESİ

HER VARLIK SINIRSIZ ÖLÇÜDE SEÇME ÖZGÜRLÜĞÜNE SAHIPTİR

Yaradan Sonsuzdur; Yaradan'ın yarattığı da sonsuzdur. Sonsuz Olan'dan sonlu bir varlığın sadır olması abestir. İşte, aynı mantığa göre Varlık, sınırsız bir seçme özgürlüğüne sahiptir. Buradaki özgürlük zıddı olmayan bir kavramdır. Yani karşıtı tutsaklık olan bir özgürlükten söz edilmemektedir. Bu, **tezahür öncesi** mevcut olan ve dolayısıyla zıddı olmayan ve de zaman ve mekânla sınırlı olmayan bir özgürlüktür. Başka bir ifadeyle bu, Varlığın tezahür etme özgürlüğüdür.

Varlık kendi iradesiyle dilettiği yönü seçip, ilerler ve karşısına çıkan şartlara uyum sağlar. Varlık bu seçimiyle herhangi bir şey kazanmayacağı gibi, herhan-

gi bir şey de kaybetmez.

Varlığın özgür seçimi, mevcut olan imkânlardan birini kullanması ve geri kalan imkânların da diğer varlıklara kalması şeklinde değildir. Varlığın dışında imkân diye bir şey yoktur; seçtiği anda o şey varlık için imkân olmaktadır.

Bu durumda her varlık eşit şekilde, sonsuz derecede seçme hakkına sahiptir; kaldı ki, varlığın dışında sonsuz sayıda imkân olsa bile, seçilen herhangi bir imkân, o imkânların sonsuzluğunu eksiltmez ve geri kalan varlıklara da sonsuz derecede seçme imkânı kalır.

TEZAHÜR ÂLEMİNDEKİ FARKLILIĞIN SEBEBİ: SEÇME ÖZGÜRLÜĞÜ

Taşıdıkları öz bakımından eşit olan varlıkların tezahür âleminde farklı görünümleri, varlık dışı bir sistemin keyfi iradesinden

değil, varlığın bizzat kendi iradesinden kaynaklanır.

Varlığın sınırsız seçme özgürlüğünün sonucu olarak, tezahür âleminde çeşitli hiyerarşiler doğar. Özde bir ve aynı olan varlıkların kendi iradelerine bağlı zahiri kademeleşmeleri Varlıksal Eşitlik İlkesi'ni ihlâl etmez. Aynı varlık Seçme Özgürlüğü İlkesi'ni kullanarak bir atomu yönetebileceği gibi, bir Güneş Sistemi'ni de yönetebilir.

Tezahür âlemindeki basamaklaşma ve eşitsizlik, varlığın yaratılışıyla beraber özünde taşıdığı Seçme Özgürlüğü'nün sınırsızlığını gösterir.

ÖZ BAKIMINDAN EŞİT OLAN VARLIKLARIN SEÇİMLERİ NEDEN AYNI DEĞİL DE FARKLI SONUÇLAR VERİYOR?

Lineer bir düşünce sistemi içerisinde, yani belirli sebeplerin belirli sonuçları meydana getirdiği deterministik bir yaklaşımla şu soru sorulabilir: "Bütün varlıklar yaratılış itibarıyla eşitse, varlıkların seçimlerinin de aynı sonuçları vermesi gerekmez mi? Hiyerarşinin sebebi nedir?"

Bu sorunun cevabı, sonsuz boyutları ihtiva eden küresel mahiyetteki zaman ve mekân şartlarında yatmaktadır. Tüm varlıkların, yaratılış küresinin merkezinden itibaren, aynı anda ve aynı haklara sahip olarak, tezahür âlemini oluşturmak üzere civara dağıldıklarını farz edelim. Varlıklar 360 derece içerisinde nereden başlarsa başlasınlar, seçtikleri kozmik yönde ilerlerler ve mutlak olarak eşit olmalarına rağmen, farklı şekilde tezahür ederek, farklı sonuçlar elde ederler. İşte bunun sebebi, varlıkların

farklı zaman ve mekân yoğunluklarıyla karşılaşmış olmalarıdır.

Zaman ve mekân birer varlıktır, yani onlar da yaratılmıştır. Zaman ve mekân da diğer varlıklar gibi Tanrı karşısında eşittir ve seçme özgürlüğüne sahiptir. Yani onlar da kozmik yaratılış küresinin merkezinden itibaren aynı haklarla civara yayılmaya başlamışlardır. Zaman ve mekân, yaratılış küresinin içinde seçme özgürlüklerine bağlı olarak farklı yoğunluklarda tezahür etmişlerdir.

İşte varlıklar, seçme özgürlüklerini kullanarak ilerledikleri kozmik yönde, az yoğun (seyreltik, süptil) ya da çok yoğun (kesif) zaman ve mekânlarla karşılaşarak çokluk, çeşitlilik ve eşitsizlik arz ederler.

Varlık, az yoğun olan zaman ve mekân şartlarında hızla ilerlerken, çok yoğun zaman ve mekân şartlarında yavaşlar. Bunun sonucu olarak da, özde eşit ve aynı derecede özgür olan varlıklar, farklı sonuçlar alırlar ve farklı hâller içerisinde, farklı görünürler.

O hâlde tezahür âlemindeki farklılıklar ve eşitsizlikler, tezahür sürecinin kendisinden kaynaklanan bir sonuçtur.

HER VARLIK SEÇTİĞİ YÖNDE, PAYINA DÜŞEN VAZİFİYİ YAPAR

Varlıkların sınırsız bir özgürlük içinde seçtikleri kozmik yönde ilerlemeleri, Bütün'ün dışında, bağımsız, yani keyfi ve amaçsız değildir. Tam tersine varlık, tezahür âleminde farklı formlara bürünerek bütünsel bir düzen içinde tezahürün sürekliliğine katılmadan ibaret olan Kozmik bir Hizmet ve Vazife'yi yerine getirir. Seçilen hiçbir yön, Vazife

kapsamının dışında olamaz. Varlık hangi yönü seçerse seçsin, Vazifesi'ni yapar.

KÂİNATTAKİ AHENK VE DENGENİN SEBEBİ SEÇME ÖZGÜRLÜĞÜ İLKESİ'DİR

Varlığın Birliği ve Varlıksal Eşitlik İlkeleri göz önüne alınmadığı takdirde, Seçme Özgürlüğü İlkesi'ne göre hareket eden varlıkların keyfi seçimlerinin zıtlıklara, karmaşaya ve dengesizliklere sebep olacağı; buradan ise ahenk ve düzen bir yana, kâinatın daha doğmadan kaosa sürüklenip, yok olacağı akla gelebilir.

Oysa daha önce de belirtildiği gibi, tüm varlıklar yaratılışın bakımından aynı özü taşırlar ve özlerinde aynı Varlıksal İlkeler saklıdır. Başka bir deyişle, aynı ahenk ve düzen her varlığın özünde ayrı ayrı kayıttır. Holografik bir sistemle işleyen kâinata bir varlığın bildiğini, geri kalan bütün varlıklar da bilir; ama bu biliş, varlığın seçme özgürlüğüne asla hâlel getirmez. Varlıklar, Bütün'ün ahenk ve dengesini bozmayacak iradelere sahiptirler ve birbirlerini çelmeyecek şekilde özgürce seçim yapabilecek yetkinliktedirler.

SEÇME ÖZGÜRLÜĞÜ İLKESİ'NİN ETİK SONUÇLARI

Bütün insanlar; özlerinde taşıdıkları Seçme Özgürlüğü İlkesi'nin sonucu olarak yeryüzünde tezahürün sürekliliğine katılma Hizmet ve Vazifelerini yerine getirmektedirler. Her varlık seçtiği kozmik yönde ilerlerken farklı zaman ve mekân yoğunluklarını aşip geldiği için, tekâmül seviyeleri ve içinde bulunduğu şartlar bakımından farklıdır. Ama hepsi-

nin özünde taşıdığı Nur (Varlıksal İlkeler, Tanrılık Bilgi) daima aynı parlaklıkta ışınmayı sürdürür. Bu nedenle görünürdeki eşitsizliğe bakarak kimseye ululuk payesi verilemeyeceği gibi, kimse de hor görülemez. Çünkü varlık, kozmik tekâmül (Hizmet ve Vazife süreci) sahnesinde kral rolünü de, dilenci rolünü de aynı başarıyla oynayabilecek kudrettedir.

Görülüyor ki, herhangi bir insanın toplum içinde yer aldığı sınıf ya da kazandığı rütbe ile o insanın gerçek varlığı arasında hiçbir bağıntı yoktur. Bir insana beşerî ölçülere dayanarak verilen değer, o insanın, o zaman ve mekân içerisinde yüklendiği hizmet ve vazifenin seviyesini göstermez.

İnsan Seçme Özgürlüğü İlkesi'ne bağlı olarak ilerlediği yönünde sadece kendisine karşı so-

rumludur. Seçtiklerinden dolayı kimse ona hesap sormaz. Çünkü varlık, fiillerinin sorumluluğunu taşıyabilecek kudrettedir. Seçme İlkesi'ne sahip Varlığa seçimlerinden dolayı hesap sorulması gibi bir çelişkiye düşülemez.

Uygulamada yeryüzü, insanın deneme-yanılma yoluyla tekâmül ettiği bir ortamdır. Bu nedenle insanlığın gelişimini yöneten ve kontrol eden Ruhsal İdare Mekanizması, yanılan ve bu yanılığdan kurtulmak isteyen insana daima seçebileceği başka imkânlar bahşeder.

Benzer ilkeyi toplum içinde kullanan bir insan, başkalarına seçtikleri yolda yardımcı olur ve onlara hoşgörülle bakar.

İnsan, Seçme Özgürlüğü İlkesi'ne göre düşünce ve davranışlarında içinde bulunduğu zaman ve mekân şartlarının elver-

diği ölçüde özgürdür ve dilediğini yapabilir. Bununla beraber yaptığı her şeyden gene insan sorumludur. Sebep-Sonuç Kanunu gereği, müspet ya da menfi hareketlerinin sonuçlarıyla mutlaka karşılaşacaktır.

Seçiminden ötürü insanı yargılayacak bir makam mevcut değildir ve buna gerek de yoktur. Çünkü insan kendi hesabını görecektir. Kaldı ki, Tanrı'nın sadece Kendisinin seçtiği yolda ilerlemeye mahkûm ettiği ve bu yoldan saptığı zaman cezalandıracağı köleler yaratıp tatmin olmaya ihtiyacı da yoktur.

Varlığın içinde bulunduğu durum, kendi seçiminin sonucu olduğu için, seçimine en uygun durumdur.

(Devamı Gelecek Sayıda)

EVRENSEL GÖREV Baş tarafı S.5'de

yürüyen bir varlıktır ama fizik dünyada bu şekilde uygulama yapıyor, çünkü modellerimiz böyledir. Ortaya çıkış şekilleri çok çeşitlidir.

Yardımlaşma ve dayanışmanın bizim kendi şuuru-muzdaki yeri çok daha kapsamlı, anlamlı ve yüksek seviyede insanî bir karakter taşıyor. Artık bu aşamada egoistik bir alış veriş yoktur. Yani bizim varlığımız ile diğerinin varlığı arasındaki bütünlüğü, birliği görmekten başka çaremiz yoktur. Bu birliği sezmek, derece derece hissetmek zorundayız. Benim ailem, benim çocuğum yok artık. O iş bitti. "Bizim" demek gerekir. Yardımlaşma ve dayanışmayı varlıkların fiziksel yönlerini

sürdürebilmesi için değil, daha ziyade ruhsal yönlerinin gelişmesi, mantal düzeylerinin yükselmesi için yapmak gerekir.

Önümüzdeki devreler içinde insanlığın büyük, fevkalâde zengin, geniş ama ondan önce oldukça sıkıcı günler geçireceği muhtemeldir. Görüyoruz ki, insanlığın bu durumu, içinde yaşadığımız ülkenin bu durumu, bu komşuluklar ile bizlerin kolaylıkla bir birleşmeye ve küreselleşmeye gitmesi zordur. Herkes yine kendi dairesi içinde hapsolüp kalmayı yeğ tutuyor. O çemberin dışına çıkıp, "Senin derdin benim derdimdir. Benim derdim de senin derdindir." diyemiyor. Bütün bu in-

sanları o küçük kulübelerinden çıkarıp da, açık geniş ovalara, mavi bir gök altına, temiz bir yere nasıl dolduracaksınız?

Bunun için insanların evlerinden dışarıya fırlamaları gerekiyor. Şu ana kadar "Kapıyı açık bırakın; bu kabuklardan ayrılın." diye birçok şeyler anlatılmıştır. Bu insanları dışarı çıkarma işini Yukarısı, yani bu dünyanın gerçek yöneticisi bilir ve yapar. Zamanın yoğunlaşması ve bazı şeylerin derlenip toparlanması açısından bazı önemli olaylarla karşılaşabiliriz. Ama bütün bunlar esasında büyük bir pozitif hazırlığa doğru gidiştir.

Kaçınılmaz Değişim ve Bilgi Kitabı

(Geçen Sayıdan Devam)

Selman Gerçeksever

BİLGİLERİN BİLGİSİ GELİYOR

Şimdilerde içinde bulunduğumuz "anomi" durumu, yukarıda belirtilen örneklerdeki gibi yöresel olmayıp, tüm dünya canlı küresiyle ilgili olan global bir "anomi" hâlidir. Dünya toplumu olarak, tarihte benzeri görülmemiş evrensel bir "anomi" durumu içinde bulunuyoruz. Dünya toplumunu oluşturan insanlar, içinde buldukları "**manevî değerler boşluğu**"nun uygun bir alternatifle doldurulmasının bekleyişi ve bu bekleyişin verdiği sabırsızlık ve huysuzluk içindedir. Büyük çoğunlukla "boşalmış" vaziyettedir. Devre sonu enkarnasyonunun amacını oluşturan "yeni şarap"tan nasiplenmenin sabırsızlığı içindedir.

Bu "yeni şarap", kutsalların kutsalı olan **İŞİK BİLGİ**'dir. Bu dünya üstü, bu geleceğin bilgisi halen insanlığın elindedir. Daha doğrusu **insanlığa verilmiş** durumdadır, hem de yıllardan beri... Herkesce bilinir hâle gelmesinin zamanı da çok yakındır. Bu bilgi nerede, kimlerin elindedir?

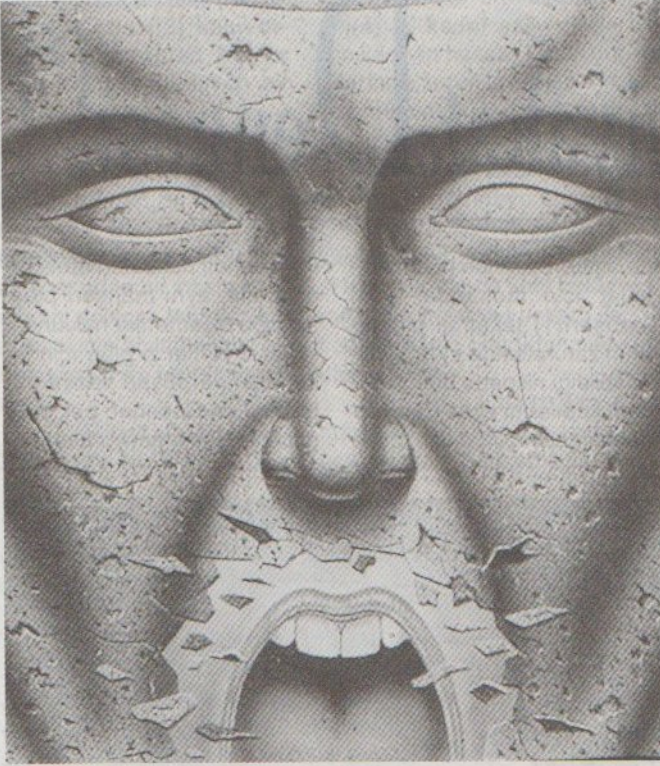
Onu insanlığa sunacak hâle gelmenin hazırlığını asırlardan beri yapmakta olan Anadolu insanının elindedir. Biz buna **BİLGİ KİTABI** diyoruz. Bu Bilgi Kitabı herhangi bir ırk ya da kavim için değil, insanlık için, Büyük Muallim Bedri Ruhselman tarafından derlenerek hazırlanmıştır. İnsanlığa sunulmasının

zamanı çok yakındır. Derneğimizin asıl kuruluş amacı da bu kutsalların kutsalı olan **İŞİK BİLGİ**'nin insanlığa tanıtılması ve yaygınlaştırılmasıdır. Dünya tekâmül okulu öğrencilerinin buradan mezun olmalarını sağlayacak bu bilgi kuşkusuz çok kısa bir zaman içerisinde, gerek yurdumuzda, gerekse dünyada insanların düşünce ve vicdanlarında çok büyük değişiklikler meydana getirecek, her şey gerçek değerine kavuşacak, nelerle niçin karşılaştığımızın asıl kozmik sebepleri anlaşıldıktan sonra, yani her şeyin hangi kozmik kanuna ve ilkeye dayandığı kavrandıktan sonra, dünya tekâmül okulunda bir devre kapanmış, yepyeni bir devre açılmış olacaktır. O devre de, adı ne olursa olsun, insanı kozmosla bir kılan devredir. Çünkü yeni devrenin bilgisi bu nitelik ve kapasitededir.

Yukarıda da belirttiğimiz gibi, bu **İŞİK BİLGİ** dünya insanlığına Anadolu üzerinden yansıtılacaktır. Büyük Kurtarıcı Mustafa Kemal Atatürk'ün de yıllarca önce (1936, Onuncu Yıl Nutku'nda) belirttiği gibi, "**...Asla şüphem yoktur ki, Türklüğün unutulmuş, büyük medenî vasfı ve büyük medenî kabiliyeti, bundan sonraki inkişafıyla(*), atinin(**) yüksek medeniyet ufkundan yeni bir güneş gibi doğacaktır**".

**Duyguların
kontROLSÜZLÜĞÜNÜN PERİŞAN
MANZARASI YÜZÜNE VURULMUŞ
İNSANLIK ŞİMDİLERDE, "KABUK
DEĞİŞTİRME" TEŞEVVÜŞÜNÜN
İSTIRABI İÇİNDE KIVRANIYOR.
KABUKLARI KALIN OLANLARIN
VAY HÂLINE...**

(*) Gelişme
(**) Gelecek

EVRENSEL BİRLİK İÇİN BİLGİ KİTABI

Yıllarca önce, geleceğin insanlığı üzerine doğacağı söylenen bu güneş; insanlığa adanmış, insanlığın yarınını düzenleyecek ve hakikatlerin bir bütünü olan **EVRENSEL IŞIK BİLGİ**'dir. Bu güneş insanlığın üzerine Türkiye'den doğacaktır. Ülkemizin dünya tekâmül düzenindeki değişiklikte oynayacağı belli başlı görevlerden biri de **'yeni devrenin Amel Kitabı'**nı dünya insanlarına bildirmektir. Bu misyonun gerçekleşmesi yolunda tüm hazırlıklar tamamdır.

EVRENSEL IŞIK BİLGİ sayesinde, tüm **"öğretilerin Birlenmesi"** insanlığın mukadderidir. Çünkü her öğretinin temeli ve özü birdir. Onları "Birleyecek" olan müteal bilgi doğruların doğrusu, gerçeklerin gerçeği, nurun nuru olan Bilgi'dir. Bu Bilgi, tüm karanlıkları ve karanlığa sığınarak işlenen işleri, her türden sapkınlığı, sahteliği ve aldatıcı nefsten

doğan zulmü ortadan kaldıracak, insanı gerçek doğasına kavuşturacak, beden içinde ruhsal kanunları uygulamasını mümkün kılacaktır. Bu kuvvet ve kudrettedir.

Vicdanın bencil ihtiyaçlarını, vicdanın fedakâr, verici, elci ihtiyaçlarına tercih eden insanlık toplumunu uyandıracak **"Birleyici Bilgi"**den başka kurtarıcı yoktur. İnançsızlığının temelini oluşturan "varıksal eşitlik bilgisi"nden mahrum bırakılışının ıstırabını doya doya yaşamış olan insanlık, kendisini bütünüyle tatmin etmemiş olan eksik ve yanlış inançlar yerine, vicdan ve ruhunu doyuran, mantığını tatmin eden, fikrini rahatlatan **"ESAS HAKİKATLER"**le ve bu hakikatlerin yöneltildiği insanî amaç ve çıkarlarla karşılaşacak, şuur açıklığı ve "anlayış yüceliği"ne ulaşacaktır. Tanrı, din, sorumluluklar ve yükümlülükler insanlara yepyeni bir anlayış ve mahiyette görünecek, Tanrı'yı da, dini de, inancını da yepyeni bir anlayış ve mantık ile vicdanen benimseyecek ve sevmeye başlayacaktır. Ruhları saran sükün ve huzur, **YENİ**

Devamı S.47'de

Tüm nefsanîyet kabukları dökülecek; vicdanlar medenî cesaret şeklinde fişkıracak.

Cehit Liyakat Dengesi(*)

Dr. Bedri RUHSELMAN

HER imkân kapısı ancak gösterilen cehit nispetin-

de açılır. Cehit ise bütün varlıklar için mukadder olan mahşerî(1) tekâmül plânlarının zaruretlerine ayak uydurabildiği nispette bu imkânların kapılarını açar. Tek cepheden gelen bir cehdin, gene

tek cepheli neticeleri mevcut olsa bile, aynı mahşerî plân içindeki diğer fertler hakkında -eğer o fertler o plân içinde kendilerine düşen vazife ve işlerin kendilerinden beklediği cehdi gösteremiyorlarsa- o

Devamı 247. sayfa

an için şayanı arzu(2) netice-ler tevhit etmesi(3) kabil olmaz. Ve o zaman birçok imkân kapıları muayyen bir zaman için kapalı kalır.

Cehit liyakati hazırlar, liyakat derecesi ile de tekâmül hızı artar. Bu bir kâinat kanunudur. Bundan da anlaşılıyor ki her liyakat ve bu liyakati ispat eden bir vazife kaygısı yeni gelecek tekâmül kademeleri için açılan cehit yollarını gösterir ve istikametlendirir.

Kâinatta her şey ölçülüdür. Ve bu ölçüler CE-

HIT-LİYAKAT muvazenesinin(4) kıl kadar şaşmaması için kaderin hassas terazisini ellerinde tutan çok yüksek vazifeli varlıklar tarafından takdir edilir. Ve cehit-liyakat muvazenesinin bozulmak istidadını göstermeye başladığı her yerde hemen araya bir intizar(5), bir bekleme devresi karışır ki bu da kolu bükülmez büyük zaman unsuru ile ifade edilen bir durumu meydana getirir.

Bu satırların mânâları belki pek o kadar açık değildir. Esasen açık ol-

masına da lüzum yoktur. Cehitler devam ediyor, liyakat artıyor, vazifeler ilerliyor ve zaman hükmünü icra ediyor; hülâsa, tekâmül yürüyor. Her şey zamanla sezilecek, anlaşılacak ve her liyakat derecesine göre, tekâmülün hızlı adımlarına ancak zamanla ulaşılacaktır.

Bizi seven, aydın yolumuzla alâkalanen ve gayemizi sezen, yani tekâmül yolunu araştıran bütün okuyucularımıza candan sevgiler ve muvaffakiyetler...

(* Bu kısa yazı, Derneğimizin kurucusu Dr. Bedri RUHSELMAN'ın 1954 yılında yayınlamış olduğu "Ruh ve Kâinat" mecmuasının (Sayı: 18) "Okuyucularımızla Görüşüyoruz" köşesinden alınmıştır.

(1) Mahşeri: Topluluğun olan, ortaklaşa.

(2) Şayanı arzu: Arzu edilene uyum.

(3) Tevhit etmek: Doğurmak.

(4) Muvazene: Denge.

(5) İntizar: Gözlem.

BÜTÜNLE OLAN BAĞIMIZ ESNEKLİK VE UYUM Baş tarafı S. 16'da

lara göre kendini şanslı saymalıdır. Çünkü böyle bir sınav içine girmeyi göze alabilmiştir. Ama diğer taraftan bu olayların dışından bakmak durumunda bulunanlar da denenmekte, bu zor anları yaşayan insanlara el uzatıp uzatmamaları gözlenmektedir.

Sevgisizlik içine tıklılıp kalmış bir türlü içinde bulunduğu hareketsiz statükodan çıkmaya cesaret edemeyen, ellerini ve gönüllerini birbirine uzatmaktan korkan, yani zamana ve mekâna saygısızlık yapıp cam bir kavanoz içinde hapsolmuş bir insanlığı, yine o varlıkların, varlıksal istek ve ihtiyaçları yönünde harekete geçirmek için Yukarısı tarafından bu türden mekanizmalar kullanılmaktadır.

GÖKLERE UZANAN EL: UYUM

Varlık âlemindeki düzen ve birlik varlıklar arasındaki uyumların, esnemelerin sonucudur. Her varlık istediği yönde ve alanda görev yapmak serbestliğine sahip olduğu için, tezahür âlemindeki bilgisine göre bir davranışta bulunurken, o

davranışını dengeleyecek ya da destekleyecek tepkilerde bulunmak da başka varlıkların görevidir. Bir varlığın iradesi zaten hiç bir zaman diğer istek ve iradelerle çelişmez. Çünkü evrende bir dengeleme, eşitleme meydana getirilir. Bir açığın olması söz konusu değildir. İnsanların gelişimi inatlaşmalarla değil, diğer insanlara olan olumlu yaklaşımıyla, onların hareketlerine anlayış göstermekle, hoşgörülle bakmakla yerine gelir. Çünkü o zaman evrendeki yaratılışın ve birliğin tezahürüne daha şuurlu bir katkıda bulunuruz.

Tüm bunlar için elimizde mükemmel bir araç var: Sevgi. Dünyayı ortak alan hâline dönüştürecek için gerekli en yüce kaynaktır sevgi. Tohumları tüm varlık sistemlerine atılmış olan bu sevgiyi sulayalım. Yeşeren fidanlar birleşsin, bir ağaç olsun. Dalları göklere uzansın. O dallarda açan çiçekler diğer evrenlere uzanabilsin. Ve o çiçekler, evrendeki diğer çiçek kardeşleriyle buluşsun.

MISIR SIFIRI

ESRARENGİZ FİRAVUN: AKENATON

Mısır'da, sınaşık yapıya olan bağılılığın kopuşundan sonra ilk tektanrılı kùltü (tapıncayı) getiren kişi Firavun Akenaton olmuştur. Amacı neydi? Amon rahiplerinin etki alanından sıyrılmak mı istiyordu? Ya da Atlantis'in doğrudan mirasçılarını olan ilk Mısırlıların dinini yeniden oluşturmak mı? Bu sır henüz çözülememiştir, ancak onun amacı gerçekleştirmiştir.

"T

UTANKAMON'UN beni çağırıldığını duydum."

Bunlar, Howard Carter ile birlikte 18. hanedanın "lânetli firavunu" bilinen kişinin mezarını bulan Lord Carnavon'un 6 Nisan 1923'deki son sözleriydi.

Şu ya da bu şekilde bu kazıya katılmış olan yirmi iki kişinin hepsi (Carter hariç) 1929 senesinde artık ölmüş bulunuyorlardı. O günden bu yana da Tutankamon "kurbanlarının" listesi kabarmaya devam etti. Beklenmedik olduğu kadar açıklanamaz nitelikte de olan bu ölümler karşısında egiptologlar (Mısır bilimciler), bilim adamları ve tıp adamları tatminkâr bir yanıt getirebilmek amacıyla varsayımlar üretip durdular. Ancak kesin çözüm asla bulunamayacak mıydı?

"Firavunların Lâneti" bilmecesi, tüm Mısır sırlarını kendinde bedendendirmişçesine duran Sfenks'e yöneltebileceğimiz sayısız sorulardan yalnızca bir tanesidir. Çeşitli Mısır bilimcilerin çalışmaları sayesinde eski Mısırlıların maji uygulamaları ile ilgili bazı hususlar aydınlanabilmiştir. Okültistlerin spekülasyonları her ne kadar "Tutankamon'un lâneti" meselesine ışık tutar gibi görünse de, Mısır sırlarının esas gözden kaçır görünmektedir.

Bu arada, Akenaton'un garip figürü vasıtasıyla Mısır uygarlığının ve gerçek dininin esasını anlamamızı ve aslı tradisyonu elinde bulundurmuş bir âlemin kökenlerini ve üstlenmiş olduğu rolü kavramamızı sağlayacak bir ipucu ele geçirmiş olmaktadır. M.Ö. 14. yy'da hüküm sürmüş olan Akenaton, tüm firavunlar içerisinde en garip olanı, en

RLARI

Richard CORROL
Çev: Halûk ÖZDEN

yanlış tanınanı ve üzerinde en çok tartışılmış olanıdır. Şüphesiz bunda, Dimitri Merejkovski'nin "Akenaton, Güneş'in Sevinci" adlı eserinde gayet çarpıcı biçimde tanımlanmış olduğu o değişik beden yapısının da büyük bir rolü vardır:

"Kimdir o, ya da nedir? Bir insan mı? Hayır, insan biçimi altında, ancak dünyasal hiçbir şeyi bulunmayan başka bir varlık. Ne bir erkek, ne bir kadın, ne de bir ihtiyaç; ancak hadım, gelişmemiş, kavruk kalmış çökük biri. Kolları ve bacakları tıpkı bir iskeletin kemikleri gibi ürkütücü derecede zayıf, omuzları bir çocuğunki kadar dar, kalçaları geniş ve yuvarlak, oyuk bir göğüs kafesi ve bir kadınıninki gibi çıkık göğüsler, hamile bir kadınıninkini andıran şişmiş bir karın, tıpkı bir çiçeğin sapı gibi ince ve uzun bir boyun üzerine oturtulmuş kocaman bir baş, açık bir alın, sarkık bir çene, donuk bir bakış ve dudaklarında âdeta bir çığının belli belirsiz tebessümü."

Bu tasvir biraz abartılı görünse bile, firavunu, eşi Nefertiti ile birlikte gösteren Tel Al-Armana'daki heykel ve alçak kabartmalardan çıkan garip izlenim aşağı yukarı budur. Ancak o bilinmezlik taşıyan gülümsemesinden çıkan etki, bir çığlıktan çok, "bilen bir kişi"nin aydınlanmasını, bilgisini ve sükûnetini çağrıştırmaktadır.

ATON, EVREN İŞİĞİNİ TEMSİL EDEN TEK TANRIDIR

Krallığı bir süre birlikte yönettikten sonra babası 3. Amenofis'in yerine geçen genç firavun zamanında Mısır çok iyi bir durumdadır: Dışarıda firavunun orduları zafer üstüne zafer kazanmaktadır, içeride ise bolluk ve refah hâkimdir. Ancak bu bolluk ve zenginlik, içten içe kaynayan ve ciddi bir kriz yaratacak gizli bir anlaşmazlığı örtmektedir.

Bir zamanlar eski imparatorluğun başkenti ve Tanrı Ptah'ın sitesi olan Memfis, yeni imparatorluğun ve 18. hanedanın başa geçmesiyle birlikte bu yerini, tüm topluma Amon kültürünü empoze eden Teb şehrine terk etmişti.

Ülkenin ruhsal yönetimini ellerinde bulundurmaktan hoşnut olmayan Amon rahipleri sınıfı, memleketin yalnızca idarî işlerini yönetme girişiminde bulunmuştu. Bu onlar için çok daha kolaydı; nitekim imparatorluğun birinci ekonomik gücü hâline geldiler.

Bu duruma karşı, siyasî otoritesini tehlikeye sokmasına rağmen reaksiyon gösteren 3. Amenofis, Amon'un büyüklüğünü kabullenmesine karşın güneş kent olan Heliopolis'in rahiplerine eski mevkilerini ve güçlerini vermekten kaçınmamıştı. Aynı şekilde, Aton kültürünü saraya da sokmuş ve karısına "Aton'un Görkemi" adında bir kayık hediye etmişti.

Aton, ne rahibi ne de özel bir kültü bulunmayan "küçük bir tanrı"dır. Şimdiye dek bir "ikincil tanrı" olarak kabul edilmiş olan Aton, Güneş'in tanrısallaştırılmasıdır ve onun kursu (disk, teker) ile temsil edilir.

Amon rahip sınıfının hâkimiyetine karşı, genç yaşına rağmen Akenaton, üstün bir siyasî beceri ile davranır. Sayısız yolculuklar yapar, eli açıklığı

Nefertiti; Akenaton'un bu Hititli karısı onun üzerinde etki sahibiydi.

sayesinde tüm rahiplerin bağlılığını kazanacağını bilerek önemli önemsiz tüm tapınakları ziyaret eder. Özellikle de, sırları ve inisiyasyonları eski imparatorluğun dinini oluşturan tradisyona bağlı olan Heliopolis, Hermopolis ve Abidos tapınaklarının rahiplerini destekler. Yine aynı beceriyle, cömertliğini orduya ve halka da gösterir.

MUSA BİR MİSİR İNİSİYESİDİR

Her şeyin iyice ayarlanmış ve durumun da uygun hâle gelmiş olduğunu saptadığında da darbesini indirir ve "Amon'un Bütünlüğü" anlamına gelen Amenofis ismini terk ederek, seçmiş olduğu tanrıya saygı ve şükür ifadesi olan Akenaton adını alır. Fetihler ve zaferler tanrısının yerini ışık tanrısının, tüm hayatın dağıtıcısı olan güneşin ihtişamı almıştır.

Aton'un tüm tasvirleri, ellerle, genelde de hayati temsil eden Mısır haçı olan, Anki tutan ellerle sona eren ışınları aşağı doğru uzanmış güneş kursundan başka bir şekilde asla görülmemiş değildir. Onun kültü ne mitolojiye ne de efsanelere dayandırılır. O tek ve koruyucu Tanrıdır, düşüncesi ve kelâmi ile yaratmış olduğu evrende yaşamakta olan tüm varlıklarına ışınını saçan güneşsel ve ruhsal Tanrıdır. Bu evrenselci (tümelci) yaklaşım özellikle kayda değer ve anlamlıdır: **Evrensel ilke**

Aton, yalnızca Mısır'ın değil, tüm ülkelerin tek tanrısıdır. Hiçbir ayrıcalık ve tercih gözetmeksizin herkese, ama herkese hitap etmektedir. Kozmik tanrıdır, evrensel yönelimlidir; O tektir, her şeyin ve herkesin tanrısıdır; tıpkı kendisine adanmış ilahîlerde görüldüğü gibi :

*Ey, başka hiçbir şeye benzemez Tek Tanrı!
Kendi isteğinle âlemi yarattın,
Ki o esnada yalnızdın...
Sen yüreğimin içindesin,
Ve orada, seni tanıyan başka hiç kimse yoktur.*

Akenaton yalnızca tektanrıcılığı getirmekle kalmaz, bunu ayrıca Hristiyanlığın da kökenini oluşturan kavramlara bağlar: Hakikat ve Sevgi. "Güneşin Sevinci" ve "Tanrı sarhoşu" olan Akenaton âdeta bu dinin temelini atmıştır. Tevrat'ta "Mısırlıların tüm bilgeliği ile yetiştirilmiş olduğu söylenen Musa'nın da gerçek kimliği hakkında bazı sorular sorulabilir. Musa, çok genç yaştan itibaren bazı inisiyelerin gerçek gizli dinini oluşturan tektanrıcılığa inisiye edilmiş Mısırlı bir prenştir.

Firavunun adının değişmesinde varlığın değişimine tekabül eden sembolik ve inisiyatik bir anlam gözleniyorsa da bunda Akenaton'un yönettiği dinî bir devrimi de ifade eden ve sembolik olduğu

Tanrı Amon tüm ülkede hüküm sahibiydi. Bunun karşısında, Akenaton, Aton kültürünü saraya soktu.

**Yeni tanrı Aton'a adak sunan
Akenaton ve Nefertiti.**

kadar siyasî bir olay da olan yeni bir başkent in oluşturuluşunu da görmek gerekir.

GÜNEŞSEL TRADİSYONUN İLK MERKEZİ ATLANTİS

Buna göre de, tüm faaliyetlerinin kaynağı ve yönelmiş olduğu yegâne merkez için bir tapınak yapmaya karar vermiştir. Bu da, daha önce orada hiçbir tanrıya ibadet edilmemiş olan bir bölgede yeni bir site kurulmasını gerektirir. Firavun da burada oturmak zorunda olduğundan, buranın Teb kentini ikinci plâna iterek imparatorluğun başkenti durumuna geleceği açıktır. Akenaton'u, yani "Aton'u hoşnut etmekte olanı" inşa etmek için firavun eski imparatorluğun başkenti Memfis ile yeni imparatorluğun başkenti Teb arasında yer alan ve Hermapolis yönetim bölgesi içinde bulunan bir bölgeyi seçer. Geleceği oluşturmak isteyen Akenaton, Mısır'ın geçmişi ile geleceğini barıştırmak arzusu doğrultusunda böylesine sembolik bir bölgeyi seçmiştir.

Âdeta Altın Çağ'a ait bir ayini uyguluyor-muşçasına, bu rahip-krala artık görkemli bir geç-

miş rehberlik etmektedir. Çok hızlı biçimde kurulan ve önemi ile güzelliği günümüzde Tel Al-Armana sitesinde yapılan kazılarda da ortaya çıkan Aketa-ton kentine Aton'un sembolü olan ve saf altından yapılmış harika güzellikte bir disk getirtti. Bu disk ile esrarengiz bir İngiliz yazarı Frère Philippe'in "And-lar'ın sırrı" adlı kitabında sözünü ettiği disk arasında bir yaklaşım kurulabilir.

Eski Lemurya'dan gelen ve saf altından yapılmış devasa bir disk, İnk tapınaklarının en kutsal ve en gizli olanın içinde daima muhafaza edilegel-mektedir: "Taştan bir sunağın üzerinde duran bu diskin önünde billürsü alev Maxim'in ebedî beyaz ışığı, yaratılışın sınırsız ilâhî ışığı yanmaktaydı.

Bu disk yalnızca güneşe tapınmayı ve onu temsil etmeye yarayan bir nesne değil, aynı zamanda, kudreti, geçmiş zamanların eski ırkının bir sırrı olan bilimsel bir âlettir. Yine saf altından yapılmış aynalardan, yansıtıcılardan ve merceklerden oluşan bir sisteme bağlanarak kullanıldığında ışık tapınağında bulunan hastaları iyileştiriyordu. Ayrıca boyutsal nitelikte odaksal bir konsantrasyon noktasıydı; belli bir tarzda vurulduğunda yer sarsıntılarına ve hatta dünyanın dönüşünde bir değişime yol açabilecek titreşimler yayıyordu. Bir kişinin özel dalga boyuna ayarlandığında, bu insana, gitmek istediği yeri sadece zihninde canlandırması

Kulplu haç ank, Horus ve Ra (Güneş).

sayesinde bile kendini her yere nakledebilme imkânı veriyordu."

Akenaton'un güneşsel tektanrıcılığı, Koç Burcu Çağı'nın şafağında, büyük güneşsel tradisyon ile bağlantılı bu çeşitli görünümleri altında Atlantis'in mirasçıları olan ilk Mısırlıların dinini yeniden kurma girişimi olarak değerlendirilebilir miydi?

Çeşitli inisiyeler, örneğin Claude de Saint-Martin, Hristiyanlığın kökenlerinin Mısır soyları vasıtasıyla Atlantis'e dek uzandığını ifade ederler. "Atlantis" dergisinin kurucusu Paul Le Cour, güneş dininin ilk merkezini Atlantis olduğunu söylemekten çekinmez: "Atlas tarafından taşınan ilk semavi küre orada yaratılmıştır. Yıllık bayramlarını ve asırlar boyu meydana gelecek olan değişimlerini belirlediği güneş dininin duvar saatini oluşturur. Güneş dini Atlantis'ten Meksika'ya, Peru'ya, Mısır'a ve Kalde'ye geçmiştir."

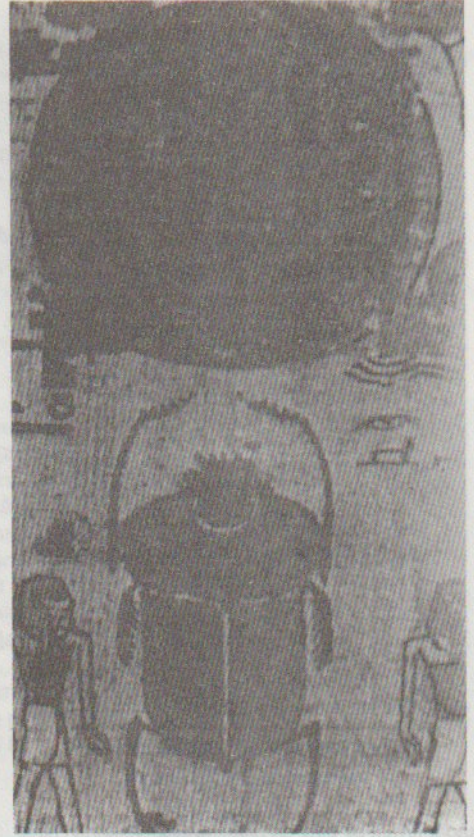
Tüm bu ülkelerin tapınaklarında, giriş kapısının üzerinde yer alan kabartma ve süslemelerde iki kanatlı güneş diski yer alır; diğer bir bilinmeyen de tüm bu ülkelerin piramitler yapmış olmalarıdır.

Mısırlıların Atlantis asıllı kökenleri Albert Slosman tarafından yazılan üç kitapta (Le Grand Cataclysme; Les Survivants de L'Atlantide; Et Dieu Ressuscita à Denderath" Editions Laffont) incelenmiştir.

Slosman, Atlantis'ten hayatta kalanların Sahra ve Libya'yı geçerek Mısır'a yerleştiklerini kabul eder. Atlantis ile birlikte sulara gömülmüş olan Altın Daire tapınağının anısına olarak o efsanevi Denderat tapınağını inşa etmişlerdir. Denderat'ın bu yeni Altın Daire'sinin sembolik gücü de tıpkı kendisiyle aynı olan ve Aton'un güneşsel diski ile temsil edilmiş olan gibi, "Atlantisli Firavun" Akenaton tarafından yeniden diriltilmiş İksel Tradisyon'un tektanrıcılığına bağlıdır. Bu firavun da aynı şekilde âdeta tufanı andıran bir tepki ile ortadan kaldırılmıştır. Hititlerin giderek güçlenmelerine ve işgalci girişimlerine karşı gelmeyi reddedince, gücünü onun bu "pasif" tutumundan endişelenen ve Aton'un "savaşçı" ruhban sınıfı tarafından tahrik edilen asker sınıfına kaptırmıştır. Mısır'ın ülke dışında güçten düşüşü ve imparatorluğun âdeta buğday ambarını oluşturan Suriye'nin Hititler tarafından yağmalanmasından sonra yaşanan buğday kıtlığı içinde de karışıklıkların doğmasına neden olmuş, rahipler tarafından hâlâ tahrik edilmekle olan halkta hoşnutsuzluklar başgöstermiştir.

OSİRİS KÜLTÜNE BAĞLI OLAN HALK, DİNİ DEVRİMİ YANLIŞ ANLAMIŞTI

Geleneksel dinine, özellikle de Osiris kültü sınırlarına çok sıkı bağlı olan halk, bu değişimi kabul lenemiyordu. Aton kültürünün evrenselciliği ve soyut

Skarabe Hefri; aynı ismi taşıyan ve doğan güneşi temsil eden tanrının sembolü.

düşünceli yapısı herkesin kaldırabileceği gibi değildi. Parlak zekâsına rağmen, Akenaton, yaşamı Amon rahiplerinin dinine göre düzenlenmiş bir halkın alışkanlıklarının ve arzularının gücünü fazla önemsemedi. Firavun hayatın akışını başka bir yöne çevirmek istemişti; ancak Mısır için tektanrıcılığın zamanı henüz gelmemişti. Bunun meşalesini başka bir toplum taşıyacaktı.

Akenaton'un erken ve esrarengiz ölümü ile birlikte eseri de gömüldü gitti. Onun adını anmak yasaklandı; rahipler onu tarihten ve anıtlardan silmeye çalıştılar. Aton adına yaptırdığı tapınak büyük ölçüde tahrip edildi. İçindeki mumyasına ne olduğu bilinmeyen Lahitinin üzerinde şu yazılıdır: "Güzel Prens, Güneş Emişi, Yukarı ve Aşağı Mısır'ın kralı, hakikatin içinde yaşayan her ülkenin de efendisi, yaşayan Aton'un güzel çocuğu, adı ebediyen sürecek olan Akenaton."

Ancak hayal ettiği şey onu yaşatacak ve gerçekleşecekti...

(Devam Edecek)

KABUKLAR

Erol Konyalıoğlu

KABUKLARIN ZARARLARI

İnsan özündeki bilgiyi fizik plânda uygulamak için yaşar. İlahîlik, maddî kâinata, özün kendisini tezahür ettirmesiyle yayılır. Oysa kabuklar bu kutsal vazifeye engel oluşturur. **Öz, kabuklar yüzünden kendisini maddî ortamda gerçekleştirmekte, bilgisini yorumlamakta zorluk çeker.**

Varlığın amacı, fizik plânda bütün gücüyle esneklik kazanmak ve kendi dışındaki varlıklarla uyum sağlamaktır. **Oysa kabuklar varlığın esnekliğini engeller, Birlik İlikesi'ne uygun olarak onun diğer varlıklarla bütünleşmesi zorlaşır.** Kabukları olan insanlar ortak alan yaratamadığından başkalarıyla uyum sağlayamazlar ve sürekli olarak koç gibi tokuşurlar. **Kabukluların birbirlerini sevmeleri mümkün değildir.** Onların sevgisi kabukta kalır; kabuk parlaklığını kaybedince ya da çürüyünce sevgi de biter.

İnsan kabukları yüzünden pozitif tesirlerden, ruhsal etkilerden yararlanamaz. Hiç yağmur almadığından içi hep çöl gibi kurak kalır. Oysa insan kabuklarını araladığı zaman hem evrenden, hem de kendi varlığından gelen bü-

yük rahmetin bir kısmını almaya başlar.

Ve nihayet kabuklar varlığın yaradılış sürecine katkısını sınırlar ve daraltır. Çektiğimiz tüm ıstırapların gerçek sebebi budur.

KABUKLARDAN KURTULMAK GEREK

Başkalarına caka satmak için giyindiğimiz, onların kabuklarını kırmak için kalınlaştırdığımız ve yan gelip yatmak, emniyette olmak ya da geleceği garantiye almak için benimsediğimiz kabuklar, her geçen gün bir beden küçülen çelikten bir zırh gibi insanı sıkmaya başlar.

Göz alıcı renkleri ve hoş kokusuyla cezbediği böcekleri, üzerine konduğu zaman taç yapraklarını kapatarak hapseden ve sindiren sinek kapan çiçeği gibidir kabuklar. Onlardan kurtulmazsak silinir gideriz.

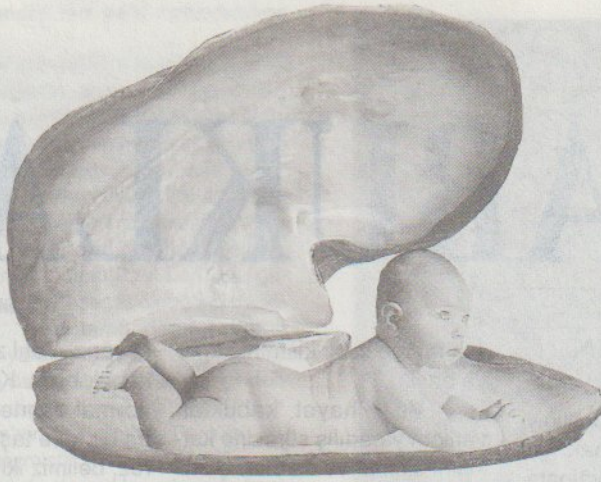
Kabuklardan soyunmanın ilk adımı, kabuklarımızı fark etmektir. Bu çok önemli bir adımdır. Öyle enteresan bir durumdur ki, katmer katmer her tarafımızı sarmış ve peçe aralığı gibi iki gözün bakacağı kadar yer kalmış olan kabuklarımızı göremeyiz, çünkü onunla kendimizi eş-

(Geçen Sayıdan Devam)

koşarız. Yani zannederiz ki, o kabuk biziz. Kabuklu hâlimizi normal zannederiz. Sırtımızda bir küfe taş, toprak taşıyoruz, belimiz iki büklüm olmuş, alınımızdan şıpır şıpır ter damlıyor ve diyoruz ki, "Bu moloz yüklü küfe benim doğal bir parçam; el gibi, ayak gibi, beyin gibi, akciğer gibi." İşte bu yüzden kabukları fark etmek onlardan kurtulmanın ilk şartıdır. İnsan o kabuğu, o dünyaya toprağını, o gereksiz ağırlığı atıp da kabuksuzluğun, terkin, bağlantısızlığın lezzetini ve hafifliğini tadınca, geri kalan kabuklarını artık daha bir canla başla ve daha ustaca atmaya başlar. Bu inisiyasyondur. Dünya hayatı insan için inisiyatik bir geçittir; biz aslında ne yaparsak yapalım, kabuklarımızı atmak için yaşarız.

İnsanlar, dünya hayatında itibar edilen beşerî değerlere göre değil, kabuklarının durumuna göre farklılık gösterirler: Kabuklarının farkında olmayanlar, kabuklarından kurtulmaya çalışanlar, başkalarından kurtulanlar, başkalarının kabuklarını kırmaya çalışanlar, vb.

Görülüyor ki, önce kabuklaşmış taraflarımızı tespit etmemiz, onları tanımamız gerekmektedir. Daha sonraki iş ise onların üzerine gitmektir.

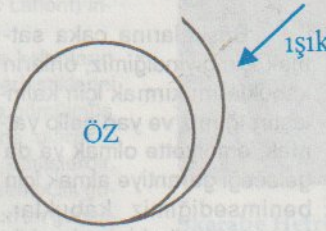

Kabuklardan kurtulmak için doğarız. Böylece esneklik kazanan varlığın uyum kabiliyeti artar ve yaratılış sürecine olan katkısı şuurlu bir eyleme dönüşür.

KABUKSUZLAŞMA ÇABASI KUTSALDIR

Biz dünyada niçin yaşıyoruz biliyor musunuz? Kabuksuzlaşmak için. Kabuklar yok olmadan Dünya Okulu'nu bitiremeyiz. Kabuklardan kurtulana kadar kabuklu ölü-rüz, kabuklu doğarız. Kim, "Ben kabuklarımdan kurtuldum." diyorsa, o en sert kabuklulardandır. Her varlık dün-nünden bugününe, bugünden yarına daima bu kabuk-larla gider gelir. Kabuklardan kurtulmak, onları terk etmek için tekrar tekrar doğarız.

Kimse kimsenin kabu-ğunu kıramaz; her insan ken-di kabuğunu kendi kırar. Bir mürşit ya da manevî bir öğreti müridin ya da o yolun takipçi-sinin kabuğunu kıramaz, an-cak ona kabuğun nasıl kırabi-leceğini öğretebilir. Çünkü in-san, kabuklarını nasıl kalın-laştırmışsa, aynı şekilde onu inceltebilecek güce de sahiptir.

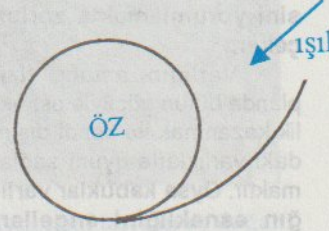
Kabuk yüzünden
Öz, ışık alamıyor.

Kabuklardan kurtuldu-ğumuz ölçüde yaratılış sü-re-cine olan katkımız şuurlu bir eyleme dönüşür. Bu nedenle kabuksuzlaşma çabası kut-saldır.

KABUKLARDAN NASIL SOYUNURUZ?

Kabuklar,
● ya inceltilmeli,
● ya da kendimizden uzaklaştırılmalıdır.

İçimizdeki öz, ancak ka-buklar bu şekilde zarlaştığı ya da uzaklaştırıldığı zaman dı-şarıdaki ışığı görebilir. Bu ışık ihya edici Ruhsal Tesirlerdir.

Kabuklar uzaklaştırılmış.
Öz, ışığı görüyor.

Kabuklarla kendi ara-mızda mesafe yaratmak; nefsi, düşünceleri ve duy-guları kontrol etmek de-mektir. İnsanın bu kontrol çabasını göstermesi için, mutla-ka bir amacı olması gerekir. Bu kontrol işi (kabuksuzlaş-ma operasyonu) çok zor ve ıstıraplıdır. Bu amaç belirgin, bulanık ya da örtülü (iç itilimler tarzında) olabilir, ama mutla-ka olmalıdır. Motive edici bir güç, bir tahrik olmadan bu yo-ğun çabaya, bu kıyasıya mü-cadeleye niye girelim ki? Kesinlikle rahatımızı bozmak is-temeyiz. Bu amaç nedir? Bu-

Kabuklar uykumuzu derinleştiren bilgisizlik örtüleridir. Şuurluluk, esnekliğimizi engelleyen kabukları terkederek kazanılır.

nun cevabını bulmak sizlere geliyor; çünkü bu cevap, bu itici güç, yükseltici enerji sizin özünüzde mevcuttur.

Kabukları tamamen yok etmek çok zor, hatta imkânsız olabilir, ama o kalın kabukların çabayla inceltilmesi, zarlaştırılması, mümkündür. O kabukların üstünün çizilmesi, kesilmesi ya da çatlatılması mümkündür.

Duyusal kabuklar çatladıkça, iç satıhta, özde bir aydınlanma olur. İçerdeki öz, ışık alıp parlamaya, cilâlanmaya başladıkça kabuk da incelmek mecburiyetindedir. Işık onu eritir, açılan kabuk

araya giren ışık yüzünden kapanamaz. Amacımızı fark ettikten sonra kabuklarımızı atmaya vaktimiz yoksa, onları kendimizden uzaklaştırmamız gerekir, yani kabukları yok etmiyorsunuz da, bir amaç uğruna onlarla kendi aranızda bir mesafe koyuyorsunuz. Bu, insanın kendini kontrol etmesi demektir. Ne var ki, amaç kalkarsa bu kabukların "şak" diye kapanması mümkündür. Şu da olabilir: Belli bir kontrol devresinden sonra, beslenemeyen kabuklar kendiliğinden büzüşür, çürür ve dökülür; siz farkına bile varmazsınız. Bir de bakarsı-

nız o hevesiniz (kabuğunuz) sönmüştür.

Kabuklardan kurtulmanın yolu, bağları gevşetmek ve yeniye açık olmaktan geçer. Nefsaniyet balonları teker teker salınmalıdır. Dünyanın cezbedici etkisi (iğva sistemi, dejenerasyon alanları) bizi hedefimizden saptırmıyorsa, fareli köyün kavalcısının çıkardığı sihirli nağmelere kapılmıyorsak, kabuklar açılıyor demektir.

Kabukların kırılması kıyamettir, uyanmadır, şuurlanmadır.

(Devam Edecek)

"Sadıklar Plâni'ndan Ruhsal Tebliğler"

DİN GÜNLERİ SON GÜNE HAZIRLAR

Celse : 69

3.6.1965

"Din Günleri'nde verilen bilgi, sadece peygamberler vasıtasıyla umuma sonradan teşmil edilen bilgi şekli değildir. Bunlar, insan idrakinin, tamamıyla künhüne varamadığı değişik tesir ve bilgilerin içerisinde kalmasıyla vücut bulur. Öyle bir şeydir ki, bir ilhamın ortaya koymuş olduğu herhangi bir yazı, söz, ki hepsi irtifa temin edici bilgidir, ancak kendi muhitinde daha üstün bir sıçrayışa hazırlanan varlık için bir değeri haizdir...

Din Günü denildiği vakit hatırınıza, ön plânda ve münakaşasız olarak herhangi bir dinin intişarı gelmemelidir. Yani insanların ümitleriyle kurtuluşlarının, yüzde yüz intibak ederek, tam bir aksiyon meydana getirdikleri zamanlar, hiç de bu zamanlar değildir. Belki bu zamanlardır; fakat muhakkak ki, bunlar hazırlayıcılardır. Zira varlığın şuur imkânları, karşısında bulunan hazinenin cevahirini bir anda keşfedecek kabiliyette değildir. İstirabı şarttır. Zira ıstırap, pişmanlıktır. Pişmanlık ise, daha evvel hata ile kapatılmış bir ruhî tecrübenin tekrarını istemek ve onda muhakkak başarı kazanmayı arzu etmektir. Bu, bir bakıma, varlıklara Mekanizma tarafından tanınan kredilerin kapatılmasıdır. İmdi, bütün insanlar ve sizler, ancak ve sadece şuurlu olmalısınız. Ve muhakkak Vicdan Plâni'nin adamı olmalısınız. Ve dahi bilginizle, gücünüzle, tefekkürünüzle hizmet etmelisiniz. Bu üç umde, insanlığın ulaşabileceği en iyi derecedir."

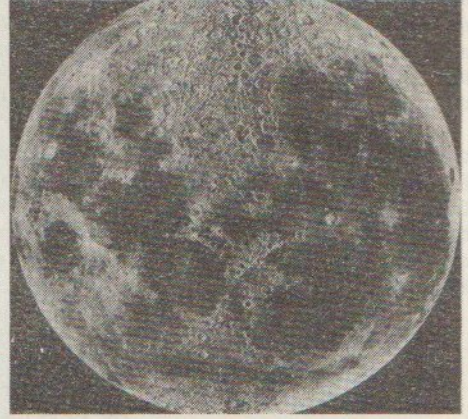
(Sadıklar Plâni, "Ruhsal Tebliğler", Ruh ve Madde Yayınları, Sayfa: 639)

S Ö Z L Ü K

<i>Haiz</i>	: Sahip	<i>Teşmil</i>	: Genişletme, yayma
<i>İntişar</i>	: Yayılma, genelleşme	<i>Umde</i>	: Dayanak
<i>Künh</i>	: Bir şeyin aslı, temeli		

Ay Yapay Yıldız mı?

*M*ilyarlarca yıl önce fırlatılmış bir süper uydu mu? Dünya dışı bir uygarlığa ait olan uzaysal bir "Nuh'un Gemisi" mi? Devasa bir konserve kutusuna kapatılmaya müstahak bir toplum mu?

Mikhail Vassine ve
Alexandre Chtcherbakov

I

ki Rus araştırmacı, Komsamolskaya Pravda Gazetesi'nde bu soruları ortaya koyuyorlar.

Merih'teki kanalların bir sanat eseri oldukları uzun zamandan beri bilindiği hâlde, insanlar, çok yakın olmasına rağmen, Ay manzaralarını aynı teleskop altında seyretmeyi hiç düşünmezler. Diğer gök cisimlerinde Dünya'daki gibi oldukça mükemmel bir hayatın mümkün olabileceği meselesi tartışılınca, çoğunlukla nedeni bilinmeden, bu hayatın bir gezegenin yüzeyinde mevzileşmesi ve onun bir dahili çukurluk içinde olmaması arzu edilir.

Çok önlü sağduyunun geleksel bağlarından kurtulmuş

olursak, ilk bakışta kendimizi makul olmayan ve mantık dışı bir hayal sahasına atmış oluruz. Fakat Ay'ın tetkikinde, insanlıkça biriktirilen bilgilerin envanterini çıkarmaya çalıştıkça, hipotezimize karşı "işe yaramaz" diyen tek bir vaka mevcut olmadığına kanaat getiriyoruz. Bundan başka, göz önüne alınan olayların çoğu, bugün bile Ay'a ait muammalar olarak da bir izah buluyorlar.

Ay'ın menşei, kozmogoninin en karışık meselelerinden biridir. Şimdiye kadar üç büyük hipotez tartışma konusu oldu:

Birinci hipotez: "Ay, Dünya'dan ayrıldı ve ondan kendini kurtardı." Çok hassas hesaplar bunu yalanlamıştır.

İkinci hipotez: "Ay, Dünya'dan ayrı olarak, ama aynı toz ve gaz bulutundan meydana geldi ve hemen sonra Dünya'nın tabii uydusu oldu." Fakat her iki gök cisminin ortalama yoğunluğu arasındaki fark izah edilememiştir

(Ay'ın 3,33 gr/cm³, Dünya'nın 5,5 gr/cm³). Bundan başka son verilere göre (Ay taşının tahlili), Ay kayalarının terkibi Dünya'dakilerden farklıdır.

Üçüncü hipotez: "Ay, Dünya'dan ayrı ve ondan uzakta (belki de Güneş Sistemi'nin ötesinde) meydana gelmiştir." Vaka şudur ki Ay, bizim Dünyamız'la "aynı hamurdan" değildir. Ay, kâinatın içinde avare gezerken, Dünya'nın yakınından geçti ve çekim kuvvetlerinin karışık oyunu sonucu yarı dairesel jeosantrik bir yörüngeye yerleşti. Böyle bir yakalanmayı pek az da olsa mümkün kılan bir sıkıntı hemen hemen imkânsızdır.

Diğer bir deyimle, çağdaş kozmogoni Dünya-Ay sisteminin menşeiini memnuniyet verici bir tarzda açıklayan nazariyeye sahip değildir.

Bizim hipotezimiz: "AY, ZEKİ VE BİZCE BİLİNMEYEN VARLIKLAR TARAFINDAN JEO-

SANTRİK BİR YÖRÜNGE ÜZERİNE FIRLATILMIŞ SUNİ BİR UYDUDUR."

Bu biricik tecrübeyi ancak teknik bakımdan çok ileri bir uygarlığın gerçekleştirmiş olabileceği tarzındaki spekülasyonları (ham fikirler) peşinen reddederiz. Ama eğer Ay, akıllı varlığın eseriyse, kendi konusunu tamamen mantıksal tam bir dizi icabatla ortaya sunması tamamen makuldür.

Eğer bir uyduları fırlatılırsa, onun boş (oyuk) olması akılsaldır. Bazen böyle müktedir varlıkların Dünya çevresindeki uzayda başıboş dolaşan iri bir fıçıyla tatmin olacaklarını düşünmek zayıf bir ihtimaldir.

BİR MEDENİYETİN MESKENİ, DEVASA BİR UZAY GEMİSİ Mİ ?

O hâlde biz, pek muhtemelen kozmik bir gemiyle, bir eski abideyle karşı karşıyayız. Bu geminin hareket ettirici cihazlara mahsus yakıt, tamir malzemesi, tamir takımları, gemicilik âletleri, gözlem cihazları ve her cinsten makine ve mekanizma ile kısaca bu "uzay kervanının" bir akıl sandığı, akıl gemisi olabilmesi, bütün bir uygarlığın meskenini gösterebilmesi ve milyarlarca yıl ötesini tahmin ve milyarlarca kilometre uzağa seyahat edebilme maksadıyla bütün gereçlerle yüklü bulunması gerekmektedir.

Tabiatıyla, böyle bir geminin gövdesi meteoritlerin çarpmalarına karşı aşırı dirençli, aşırı ısı düşme ve yükselmelerine dayanıklı olmaktadır. Bu gövdenin çift olması gerekir. Biri 30 km kalınlıkta ana gövde, diğeri 4 km kadar, çok hareketli ve az kalın bir nevi endüvi...

Muayyen bir bölgede (denizler ve Ay çöküntüleri) bu dış tabaka oldukça incedir ve hemen hemen yok farz edilebilir.

Eğer Ay çapının 3476 km olduğu hatırlanırsa, bize göre, onun içi oyuk olacaktır. Ama, şüphesiz boş değil... Malzeme ve teçhizat iç yüzeyi üzerine yerleştirilmiş ve tesis edilmiş olabilir. Kütlenin büyük bir kısmı, merkezî kısım, kalple birleşmiştir, yani onun çapı 3300 km civarındadır.

Bu "cevizin" kabuğu ile çekirdeği arasındaki mesafe 50 km olarak tertip edilmiştir. Bu boşluk şüphesiz, meselâ teneffüs, teknik vs. ihtiyaçlar için kullanılabilen gazla doldurulmuştur.

Anlatılan şekildeki bir yapıyla, Ay, Dünya'nın yoğunluğundan (5,5 gr/cm³) hissedilir derecede farklı olan ortalama bir yoğunluğa (3,3 gr/cm³) sahip olabilir.

Ay yüzeyinin, sayısı bol ve çok ilginç şekilleri kraterlerdir. Çapları önemli nispette değişir: 1m'den 200 m'ye kadar (en geniş 234 km'lik Clavius Krateri'dir).

Ay'ın yüzeyi neden böyle "çopur"dur? Kraterlerin menşei için iki hipotez vardır: Biri volkanik, diğeri (birçok ilim adamlarınca tutulan) meteorik hipotezdir.

Sovyet fizikçisi Kirill Stanukovitch, 1937'den beri yayınladığı eserlerde kraterlerin, Ay'ın milyonlarca seneden beri uğradığı bombalanmaların eserleri olduğunu göstermiştir. Birçok bombalanmalar, diyoruz, çünkü alelade göksel çakıl taşı, kâinat için carî, büyük sürata karşı duygusuz davranır.

Darbe sırasında, bir anda ısınarak çok kızgın bir gaz, plâzma kütesine dönüşür ve bu meydana gelen gerçek bir patlamadır.

VE AY KAYALARI, NEDEN ISIYI ZAYIF OLARAK İLETİYORLAR ?

Prof.Stanukovitch'in hesaplarına göre Ay ile cepheden çarpışma hâlinde, çapı az çok büyük bir mermi (10 km'lik çap) çapın 4-5 misli boyunda bir derinliğe kadar gider. Fakat hayret uyandıran nokta şudur ki, Ay'a kadar ulaşan meteoritlerin çapı ne olursa olsun (bazıları 100 km olabilir), hızları ne hızda olursa olsun, (takribî yaklaşma hızı bazen saniyede 60 km'yi bulur), onların izleri olan kraterler sadece 2-3 km'lik izah edilemeyecek kadar mütevazı bir derinliğe sahiptir. Halbuki çapları hayli çok değişiktir.

Büyük çukurların derinliği çok azdır. Hatta üstelik dip kısım konvektir ve Ay yüzeyinin şeklini almıştır. Etrafta bulunan sahayı merkezden müşahede ederken ufkun arkasında saklı olan sirkin kenarlarını göremezsiniz. Tepelerin çökük oluşu garip değil midir? Eğer "para-chocs" rolünü oynayan dış zarfı delip geçen, her tecrübeye yüzeye şiddetle çarpan meteoriti kabul edersek her şey bir düzen içine girer. Sadece bu zırh sıyrılmış olunca patlama iç elbisenin her yanından dışarı fırlar. Ay'ın iç sıvısının kalınlığı, zannımıza göre, 4 km'dir. Krater ve küçük koyların azamî derinliğe ulaştığı bu değer tamdır.

Şimdi, Ay taşlarının kimyasal özelliklerini hatırlayalım. Bu taşlar tahlil edildiğinde Amerikan bilginleri orada krom, titan, zirkonyum buldular. Bu madenlerin hepsi refrakter, çok dirençli, pratik olarak paslanmaz durumdadırlar. Alaşımaları da refrakter, kimyasal etkilere dirençlidirler ve Dünya'da elektrik fırınlarını kaplamak için kullanılır.

Eğer teknik adamlar, dev bir uydunun korunması maksadıyla büyük ısı farklarına, kozmik radyasyon ile meteoritlere karşı bir maden meydana getirebilirse, gerçekten bunlar isimlerini saydığımız madenler olurlar. O zaman bunca astronomu hayrete düşüren Ay taşlarının çok zayıf termik iletkenliği izah edilmiş olur. Dünya'nın süper uydusunun yapıcılarının bu sonuca ulaşmaya çalışmamışlar mı?

BU DEV UYDUNUN SOSYAL İHTİYACI MEVCUT OLACAKTIR

Ay adı verilen devasa uzay gemisi bir mühendis gözüyle çok sağlam olarak inşa edilmiştir. Bizim gezegenimizden önce meydana gelmiş olduğu aykırı bir durum değildir. Her vaziyette, bazı Ay taşları en eski Dünya taşlarından çok daha eskidir. Hakikatte bu, maddenin yaşdır, kendi işçiliğinin değil. Fakat kraterlerinin sayısı bizim gece yıldızımızın kendisinin tamamen genç olmadığını düşündürmektedir.

Şurası bellidir ki, Dünya'mız'ın tepesinde ne zaman parlamaya başladığını tayin etmek güçtür. Ama bazı ön tahminlere göre, takriben iki milyar sene kadar bir şey ileri sürülebilir.

Ay'ın henüz meskûn olduğuna inanmaktan uzak bulunuyoruz. Muhtemelen otomatik teçhizat çalışmamaktadır. Stabilizatörler artık işlemiyor. Kutuplar yerlerinden çıkmıştır. Uydumuz bize hep bir yüzünü göstermesine rağmen, belli bir zamandan beri, Dünyalı gözlemcilerle görünmez olarak kalan saklı bölgesini açan bir miktar salınıyor yapıyor.

Evet, zaman tesirini göstermektedir. Geminin gövde ve teçhizatı yaşlanmıştır. İç zarf şüphesiz ayrılmıştır. 1.500 km'yi bulan uzun ve muntazam diziler, bir kaza sonucu ayrılmış gövdenin çatlakları arasından kaçan gazdan dolayı doğmuşlardır.

Ay manzarasının özelliklekinden birisi, düz duvar, dik duvar adı verilen 450 m yükseklikte ve 100 km uzunlukta bulunan şey, şüphesiz "kozmik torpillerin" darbelerine karşı koymuş olan kapla-

manın duvarlarından birinin yanısıdır.

Ay ahalisinin (unutmayalım ki onlara SELENİTLER diyoruz) meteor bombardımanlarının neticelerini tamir etmek için gerekli tedbirleri aldıklarına inanmak lâzımdır. Meselâ, bozuk dış kaplamaları değiştirmek için bir nevi kendisinden çimento yapılan Ay merkezi maddeleri kullanılıyordu muhtemelen... Betonier'den çıkan kütle özel yollar içinde dışarıya sevk ediliyor. Hâlâ, Ay muamması, Masconlardan söz eden astronomların dediğine göre bu düzensizlikler çeşitli Ay denizleri bölgelerindeki çekim sahasından dolayı yakınlarda gün ışığına çıktı. Bu olayların yorumlamasını aşağıdaki gibi farz edelim:

Kuru Ay denizleri, "koruyucu sıvının" temin edildiği kısımlardan başka bir şey değildir. Bu büyük gedikleri doldurmak ve elverişli hâle getirmek için dev betonierlerin onun altında doğrudan doğruya tesis edilmesi gereklidir. (Çimento, daha sonra dünyalı gözlemcilerin deniz olarak isimlendirdiği parçaları muntazaman örter.)

Levazım ve teçhizat, görünüşe göre, günümüze kadar kalmış gibidir. Kütlelerin görünüşü Mascon tipi olayların izahına kâfi gelecektir. Günümüzdeki AY nedir? Dev bir mezarlık, yahut hayatın tamamıyla son bulunduğu ölümler şehri mi? Sürücüler tarafından terk edilmiş ve otomatlarca idare edilmekte olan bir hayalet gemi mi? Bunu bilmiyoruz. Zan ve tahminimizi de yitirmiyoruz.

Bütün düşünceleri burada ve ileride zikredecek değildir. Biz Iossif Chklovski'nin sahip olduğu delillerden daha çok delillere sa-

hibiz. Chklovski, 1959 Merih Ayları hakkındaki fikri geliştiren Sovyetler Birliği Bilimler Akademisi üyesidir.

Fobos ve Demos, yapay uydular olabilirler. Chklovski sadece tek bir noktaya dayanmaktadır. Fobos, diğer gezegenlerin uyduları gibi kendi yörüngesi üzerinde hareket etmiyor. Yani sabit, açık bir hızla değil, gitgide artan süratle hareket etmektedir. Olayın ayrıntılı analizi ve ince hesaplardan yararlanılarak aşağıdaki sonucu çıkarıyor bilgin: "Bir imkân kalıyor geriye, Fobos'u boş olarak kabul etmek... Fakat doğal gök cisimleri asla boş değildir. O hâlde Fobos ve görünüşe göre Demos, Merih'in yapay uydulardır. Ve Fobos'un kütlesi yüzlerce milyon tona ulaşabilir."

Chklovski "Kâinat, Hayat ve Zekâ" isimli kitabında şöyle yazıyor:

"Bu fantastik olarak görünen fikir, bence, ciddi olarak incelenmelidir. Prensipten bu, geniş olduğu kadar devasa uydunun meydana gelişi, akıllı ve yüksek derece organize varlıklar için mümkündür. Yüzlerce yıl sonra Dünya insanına da çapı kilometrelere kadar olan uydular yapmak nasip olacaktır. Şüphe etmiyoruz.

Bizi bu problemin çözümüne götüren yollar önceden tefrik edilecek ve böyle dev bir uydunun sosyal ihtiyacı da hiç şüphesiz mevcut olacaktır."

Bu sözler, hipotezimizdeki birçok sözlerin lehine olan düşüncelerdir. Kitapta, şu kısa makalede söylediklerimizden çok daha fazlasını bulabilirsiniz...

Plânet, 19'dan Çevrildi.

MEDİTASYON TEKNİKLERİ

* Marc de SMEDT Çeviren: Yavuz KESKİN *

"50 MEDİTASYON TEKNİĞİ": Bu isim, Marc de Smedt tarafından kaleme alınmış ve Retz Yayınları tarafından yayınlanmış olan eserin ismidir. Kitabın giriş bölümünü aşağıda sunuyoruz. Meditasyona hazırlayıcı özellik taşıyan ve herkes tarafından kolayca uygulanabilir olma niteliği arz eden birkaç teknikten (nefes temrinleri, jimnastik, sağlıklı beslenme, vs. gibi) ayrı olarak, yazar, büyük dinlere özgü geleneksel tekniklere de yer vermektedir (Yahudilik, Hristiyanlık, Taoculuk, Zen, İslâm ve Hinduizm gibi). Her bölümün sonunda bazı meditasyon metinleri sunulmaktadır; bu hâliyle kitap, okunması zevkli ve kolay olan nefis bir kitaptır.

BİR sabah vakti sükûnete kavuşmak. Önce iyi bir uyku, ardından da güne huzur içinde göz açış, banyo, gevşeme seansı, nefes talimi ve konsantrasyon. İnsanın kafasında böylece hiçbir sorun kalmamıştır ve kişi kendini, toparlanmış ve durulaşmış hissetmektedir. Sonra tekrar, günlük hayatın hayhuyları: Mesai, telefonlar, gazeteler, trafik, randevular, insanlar, nutuklar ve karşı nutuklar... Akşam olup eve dönme vakti gelince bütün bunlara bir son veriş ve yalnızlığa gömülüş. Meditasyon; durum saptaması. Sabahleyin boş olan beden adlı kap, akşama kadar önemsiz şeylerle tepeleme dolmaktadır. Temel öneme sahip bulunan ve asıl işe ait olan filler, günün ancak küçücük bir bölümünü işgal etmektedir. Geriye kalan süreyi ise tiyatro, fren tanımaz faaliyetler, soytarırlıklar ve gösterişler doldurmaktadır. Hiçbir iş tam istediğimiz gibi cereyan etme-

mekte ve zaman, nutuk ve sözde görüşme mendereslerinde gürül gürül akıp gitmektedir. Hem de her gün biraz daha hızlanarak...

*Şu anınızı, geçmişiniz
şekillendirmişti*

Eğer şu anım aynı kültürel şemaları izleyerek durmadan tekrarlanıp duruyorsa, eğer beni başkalarından farklı kılan şey, sistemin ve onun mikro sistemlerinin mekanıği ile temasa geçince yaprak yaprak dağılıveriyorsa, eğer zaman ilerlediği hâlde içsel enerjim yine de kıpırdayıp duruyorsa, o takdirde neler olur acaba? Geçmiş, varlığını olumlu bir tarzda besleyemez olur, hareket denilen şey debelenme hâlini alır, düşünce, beylik sözler, dedikodular ve yalan yanlış sorunlar dizisi hâline dönüşür; heyecan hâli artma eğilimi gösterir, dikkat önce ayrıntılar üzerinde takılıp kalır, sonra da karışır, basit bir reali-

te dağ gibi görünmeye başlar, sinir sistemi gerilir, fizyolojik sistem düzenliliğini yitirir ve buna bağlı olarak da her şey teklemeye başlar...

Hâl böyle olunca, hayat, taşıdığımız at gözlükleri yüzünden ancak daracık bir bölümünü algılayabildiğimiz muazzam bir sorun hâline gelmekte; hasta varlık, kafasında, hastalığı gitgide daha da artan bir dünya tasarlamakta; doygunluğa erişmiş duyuları, artık sadece, bizzat seçtiğini sandığı, ama aslında ona kendisinin dışından zorla kabul ettirilmiş olan ölçütlere göre bakmakta ve hissetmektedir. Bu alınganlık hâli, genellikle, istirahat yerine geçen bir hâl konumuna ulaşmaktadır. Bu hâldeki bir insan tekrar kendisini bulabilir mi dersiniz? Sarsıntılar içinde çirpınan ve uzaktan yönetilen yarı insan bir otomatın elinden ne gelebilir ki? Böyle bir insanın uyuşturucu, teskin edici veya uyarıcı gibi kimyasal madde tüketimi, yıldan yıla endişe verici bir tempoyla artmaktadır. Vicdanı, kaba gücün pençesine düşmekte ve aklını fikrini belirsizlik korkusu kaplamaktadır. Toplumlarınız bugün bu türden insanlarla dolar taşar hâle gelmiştir. Geniş bir bölgeyi kapsayan basit bir elektrik arızası bile uygarlığımızın ne kadar dayanıksız bir şey olduğunu göstermeye yetmektedir. Bu sözlerimizle bu hususu eleştirmeye kalktığımızı sanmayınız: Her çağ, yaşanması ilginç olan bir çağdır, üstelik bugün tarihin önemli bir dönemecine varmış durumdayız; ama sistemin sınırlarını bilmek ve bunun şuurunda olmak zorundayız. Herkes mutluluğu hayal etmektedir, ama Thierry Maulnier'in ifadesiyle, "hiçbir toplum bunu sağlayacak durumda değildir, çünkü onun nasıl bir şey olduğunu bilemiyoruz. Tek bildiğimiz şey, ona ancak kendi alın terimizle ulaşabileceğimizeyiz".

Anlambilimin kurucusu olan Korzybski otuz yıl kadar önce, "Sinirsel davranışlarımız âdeta hayvanınkinin kopyasıdır. İnsanda meydana gelen bu türden tepkiler, patolojik evrelerin ortaya çıkmasına ve hem de genellikle gözle görülür veya gizli çocuksuluklar dizisi hâlinde ortaya çıkmasına yol açmaktadır. Bir ulus teknik bakımından ne kadar ge-

lişmişse, sistemi de o kadar acımasız, o kadar amansız, o kadar yırtıcı ve o kadar ticarî zihniyetli bir görünüm sergilemektedir... Evet, durum böyledir, çünkü çoğumuz tıpkı hayvanlar gibi düşünmeye devam etmekte ve insan varlığı gibi cevherî tarzda düşünmeyi öğrenmeye çabalamamaktayız." demiştir.

Aydınlanmış zihin sahipleri bu bakımdan çok zengin durumdadırlar. Üstün insan olma arzusundan önce insan olma arzusunu duymak zorundayız: Beynimizin %80'i çalışmamaktadır, ki bu geniş bölgeye Einstein "silent zone" (sessiz bölge) demektedir. Öyleyse?

Algı kapılarınızı yetkinleştiriniz

Blake'in ve Husley'in ifadeleriyle "algı kapılarımızı yetkinleştirmek" zorundayız. İnsan potansiyelinin oluşturduğu şu geniş ve esrarlı âlemin keşfinde, büyük sanatçılar, gönül gözüyle görebilen kimseler ve bazı mistikler öncü olarak hizmet vermişlerdir. Onların izlerini diğer insanlar da pekâlâ takip edebilmektedirler. Biz onların hepsini sınırsız yetenekleri açısından, fiilen bir nizama tâbi tutmaktayız. Uyanık hâldeki normal şuurdan farklı olan şuur hâlleri (ki bu hâller, Castanedeli inisiyator büyücü Juan'ın söz konusu ettiği şu sıradan olmayan realite hâlleridir), gerekli uyarımları uygulamayı bilen herkesin ulaşabileceği hâllerdir. Bu konuda bize düşen, her zamanki vizyon perdemizde bir yarık açmak ve çevremize, filozof Plotin'in ifade ettiği şekilde, yani "kullandığı takdirde herkesin pekâlâ başarabileceği, ama pek az kimsenin kullanmaya yanaştığı bir tarzda" bakmaktır.

O hâlde, zihnimizdeki pusu dağıtalım, realitenin sonsuz zenginliğini gizleyen sisi aşip geçelim ve beş duyumuzu, onların ötesindeki diğer duyularımızı geliştirmek üzere bileyelim... Hep özgürlükten söz edilmektedir, ama kim özgürdür ve nelerden özgürdür?

Olmak mı, görünmek mi?

Juan buna şöyle cevap vermektedir:

"Hayır. Görmek için dünyaya başka bir

şekilde bakmayı öğrenmek gerekir... Bırak eylemlerinin her biri, dünyadaki son savaşın olsun. Eylemlerin, olanca kudretine ancak bu şartlar altında ulaşabilir. Yoksa, yaşamın boyunca, çekingen bir insanın eylemleri olarak kalırlar. Korku, insan olarak payımıza düşmüş olan şeyleri inceleyip kullanmamıza engel olur."

Normal şuurlu hâldeyken baktığımızda eşyayı sözel etiketlerine göre görürüz. Ağaç, bir ağaçtır: Güzel bir homojenleştirme örneği. Nitekim biyolojik anlamda homojenliğe meyleden şey, ölüm hâline doğru yönelmiş olmaktadır; heterojenliğe meyleden şey ise farklılaşmaya, yani hayata doğru yönelmiş olmaktadır. Hiçbir ağaç bir diğerine benzememektedir. Aynı aileden veya türden gelmelerine rağmen farklılık arz etmektedirler. Onlar canlılardır. Onları gözlemlene ve tarif etme tarzımız ise zihni öldürmektedir. Ölümü öldürmeye bak.

Bir ağaca, bir çiçeğe veya bir yaprağa yaklaştığımda gözlerimin önüne orijinal bir evren serilmektedir. O anda elimde bir mikroskop veya X ışıklı bir cihaz geçirip de onunla bakmaya devam edecek olursam başka şeylerin de cereyan ettiğini fark etmeye başlarım. O durumda ağaç kaybolup gidiverir ve yerini bir hayat akışına, cıvılcıvılcı hareketliliğe bırakır.

Görmek için mikroskopa gerek yoktur elbette. Kabuğun, sayısı belirsiz kıvrımları ile girinti ve çıkıntıları, odunsu doku, özsuyu kanalları... Böcekler, krizalitler, kökler, topraklar, sular...

Ey ağaç, hani neredesin sen?

Arıların ve sineklerin gözleri saniyede 200'den fazla izlenim alabilmektedir, ki bu, insan gözününkinden 10 misli daha yüksek bir yetenek anlamına gelmektedir. Onlar, ağacı veya çiçeği nasıl görüyorlar acaba?

Rölativite (izafiyet), $E=mc^2$ formülüyle sınırlanıyor değildir: Enerji veya, başka deyişle titreşimlerin frekansı, kütle, ışık süratinin karesiyle çarpımına eşittir. Bu, kozmosun tarifi midir acaba? Mikrokozmosun ve

makrokozmosun tarifi midir dersiniz? Ağaç da izafidir, her şey gibi. Kesinlikle her şey gibi, bizim gibi izafidir. "Gül ancak bir güldür, çünkü insan onu öyle tarif etmektedir; insan olmasaydı, gül, enerji çevrintileri şemasından başka bir şey olmazdı." (E.H. Shattuh)

Beyin denilen şu bilinmez şey...

Kontrol kulemizi, yani beynimizi, yani yanında en yapmacıklı kompüterlerin bile çocuk oynadığı gibi kaldığı şu yüksek voltajlı transformatörü, bilinen tanınan evrenin şu en karmaşık transistörünü bir düşünelim. Bari onu biraz olsun kullanmayı başarabilseydik, ama ne gezer... Hizmete hazır milyarlarca sinir hücresi... bir yaratılış harikası.

İlk saptama: Beyin, kullanılabilecek şekilde değiştirilebilir nitelik arz eden tepkileri azaltılabildiği gibi, sonsuz derecede yoğunlaştırılabilir de. İyi sürdürülmüş devamlı tecrübe ile pekâlâ aşkınlaştırılabilen eğitici ve kültürel nitelikli genetik bir ata mirasına sahip bulunmaktayız. Fizikçi Reynold Johnson'un ifadesiyle, "telepati, altıncı duyu ve önsezi gibi paranormal fenomenler tarif edilebildiği takdirde, insana ait evrenin sınırları, bilinen sınırların ötesine geçecektir ve insan en parlak yıldızlardan biri hâline dönüşecektir" demek hiç de bir abartma sayılmayacaktır. ABD'de, Rusya'da, Bulgaristan'da ve İngiltere'de sürdürülmekte olan "psi" fenomenleri konusundaki araştırmalar hep bunu ispatlamıştır. Bilim adamları nihayet suskunluklarını bozmaya razı olmuş bulunan Fransa'da da yine aynı şey ispatlanmıştır; 1975 yılında Hans Bender, Rémy Chauvin, Olivier de Beaugard, Hubert Larcher ve Stéphane Lupasco gibi profesörleri Paris'te çokkulu bir dinleyici topluluğunda huzurunda bir araya getirmiş olan bilimsel görüşme toplantısı bunun delilidir. Jacques Mousseau tarafından teşvik edilmiş olan toplantının konusu şuydu: "Parapsikoloji, bilimsel anlamı bir yaklaşımla ele alınabilir mi?" Şüphesiz, evet.

Fizikçi olan Olivier Costa de Beauregard, parapsikoloji ile niçin ve nasıl ilgilendi-

ğini açıklarken şunları söylemiştir: "Bir fizikçinin, parapsikolojiyi, kendiliğinden oluşan durumların fonksiyonu olduğu için değil, meşgul olduğu yöntemlerin içsel simetrisi konusuna ilişkin bir düşüncenin sonucu olduğu için dikkate aldığıni işitince şüphesiz bir hayli şaşıracaksınız: Rölativite ve kuantum mekaniği gibi konulara ilişkin bir düşüncenin sonucunu olduğu için dikkate alıyorum onu."

Bu konunun ruh ile ilintili bulunduğunu, M. Jourdain gibi, modern fizik de fark etmeye başlamıştır bugün.

"Yirminci asrın fiziği (rölativite, kuantum ve sibernetik) şu yeniliği getirmiştir: O, maddeyi artık psişizm ile ilintili olarak ele almaktadır. Parapsikoloji karşına, bu tutarlı tarz ilişkisini anlamaya çalıştığım bir sırada dikilmiştir.

Kabul etmeye mecbur kaldığım ilk şey, prekognisyonun(*) mantıklılığı olmuştur. Rölativite, bilindiği gibi, dört boyutlu bir zaman-mekân geometrisidir. Onun için, madde ile psişizm arasındaki ilişki sorunu, 'x,y,z' mekânında, verilmiş bir 't' anında değil, ey-

lem hâlinde yayılmış zaman-mekânın herhangi bir 'x,y,z' ve 't' nokta-anı ile bağlantısında söz konusu olmaktadır. Başka bir ifadeyle, geçmiş-gelecek tefriki, evrenin objektif bir özelliği olmadığı için, şuurlu algının sübjektif bir kipliği (modalité) hâline gelmektedir."

Bu kongreden sonra başka yararlı görüşme ve deney toplantıları daha yapılmıştır. Çok boyutlu evren fikri gitgide bir realite hâlini almaktadır. Ve şurası çok iyi bilinmektedir ki realite, her zaman için kurgu olgusunu sollarıyıp geçmektedir.

Neden olduğu henüz pek bilinemeyen bir şeyler cereyan edip durmaktadır, ama bu arada metapsişizm araştırmaları dev adımlarıyla ilerlemektedir. ABD'de alfa dalgaları modası basının baş sayfalarında yer alır olmuştur. Moda durumundaki bu fenomen daha sonra bütün üniversitelerde ve birçok lisede işlenen temel öneme sahip keşif hâline dönüşmüştür. Böylece, bio-feedback (biyolojik sürecin beyin tarafından kendi kendine düzene konması), aktif evresine ulaşmıştır.

(Devamı Gelecek Sayıda)

(*) Bkz. *Metapsişik Terimler Sözlüğü*

KONFERANSLARIMIZ

İSTANBUL

● DERNEK MERKEZİ

* SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.30-20.30)

7 TEMMUZ	Serbest Soru-Cevap	Ergün ARIKDAL
14 TEMMUZ	Ruhsal İdare Plânları	Hürriyet KALALI
21 TEMMUZ	Mutsuzluğun Kaynağı: Özdeşleşmeler	Cüneyt ÇİLEKÂR
28 TEMMUZ	Kendini Bilmek: Duygusal Hayata Hâkim Olmak	Fulya DEMİREL

* DİZİSEL PERŞEMBE KONFERANSLARI (Saat: 19.30-20.30)

KONU: ESNEKLİK VE UYUM

2 TEMMUZ	Esneklik Mekanizmasının Evrenselliği	Erol KONYALIOĞLU
9 TEMMUZ	Uyum Süreci ve Tampon Olaylar	Halûk ÖZDEN
16 TEMMUZ	Uyum ve Ortak Alanlar	Levent KOSOVA
23 TEMMUZ	İnsanın Gelişiminde Esneklik ve Uyum	Tanık ARIKDAL
30 TEMMUZ	Esneklik ve Uyumun Amacı	Nurgül COŞKUN

Yer: Hasnün Galip Sk. Pembe Çıkma, Zarfı Apt. No: 4 D:8 Beyoğlu/İST. Tel: 243 18 14

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

İSTANBUL DIŞINDAKİ KONFERANSLARIMIZ

"Ankaralılara Duyuru" başlığı altında belirtilmiştir.

Küresellik ve Doğa Dengesi

Sebahattin Gerçeker

"BİR sineğin kanat titreşimleri, kâinatları titretir." (Papus)

Gazetede bir haber: "Fareler Trakya'yı kemiriyor."

Nedeni çok basit!.. İki milyon dönüm arazi yakılmış. Tarladaki anızları temizlemek için basit, kolay bir yöntem. Ama bu arada, orada yaşayan yılanların da yanarak öleceği, yılanların ölümüyle farelerin aşırı derecede üreyeceği ve açıklıkların gidermek için ormanları işgal edeceği düşünülemez. Körpe ağaç dalları, özellikle çam ağaçları kemirili-

Fareler Trakya'yı kemiriyor

NAZİF KARACAÇAM (Kırklareli) - Trakya'da 2 milyon dönüm arazinin yakılmasından sonra bozulan ekolojik denge nedeniyle tarla farelerinin ormanlara sığındıkları ve ormanları kemirmeye başladıkları belirtiliyor. Fareler, ormanlarda körpe ağaç dallarına, özellikle de çam ağaçlarına zarar veriyor. Bu ağaçların kurumalarına neden oluyor.

İlgililer, Tarım Orman ve Köy İşleri İl Müdürlüğü ekiplerinin farelere zehirli buğday atmak suretiyle sürdürdükleri mücadeleden tam olumlu sonuç alınmadığını açıkladı. Anızların yakılmasıyla arazide doğal hayatın tehlikeye girmediği, ekolojik denge bozulmadığı, yılanların yanması, yılanlar yanınca farelerin aşırı derecede üredikleri belirtildi.

yor, kurutuluyor. Sebep-sonuç zincirine bakın... Siz bir yanda tarla yakıyorsunuz, karşılığında ormanlarınız kurutuluyor..

Ağaçlar farelerin gazabından korunamazsa (Tarım Orman ve Köy İşleri İl Müdürlüğü ekiplerinin mücadelesi olumlu sonuç vermiyorsa) daha ne gibi sonuçlar ortaya çıkar acaba?

Dünya üzerinde yaşamın her türünün birbirleriyle örül olduğu, en küçük bir değişimin bile bütünü etkilediği bir kez

daha ortaya konuyor..

Örneğin siz sprey kullanıyorsunuz, ozon tabakası deliniyor, bir başka kıtadaki insanlar cilt kanserine yakalanıyor. Örnekleri çoğaltmak mümkün.

Aynı şekilde, dünyanın bir ucundaki insanların durumu, diğer ucundaki insanları etkileyip onlara değişik ruh haletleri yaşıyor.

İletişimin gelişmesiyle, bir toplumsal olay, diğer toplumları ve o toplumdaki bireyleri etkiliyor. Dünya üzerinde olup biten herhangi bir şeye "beni ilgilendirmez" diyemiyoruz artık.

Küresellik kavramının ucundan yakalamayı yavaş yavaş beceriyoruz galiba...

İşte Yeni Çağ'ın özelliklerinden biri daha:

Bireyler bir yandan bireysel tekâmüllerini sürdürürken, bir yandan da küresellik içindeki yerlerini anlamaya başlayacaklar...

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN İZMİRLİLERE DUYURU

● SALI KONFERANSLARI

7 TEMMUZ	Dejenerasyon, Gerilimler ve İşlevleri	Reşat GÜNER
14 TEMMUZ	Yardımlaşma ve Dayanışmanın Önemi	Elvan ÖGÜT
21 TEMMUZ	Neden Sevemiyoruz?	Kenan YILMAZ
28 TEMMUZ	Birliğe Doğru	Engin EMİR

Yer: İzmir Ruhsal Araştırmalar Derneği, İnönü Caddesi

No:398 B-1 Daniş Apt. Susuzdede Hatay/İZMİR Tel: 43 98 54 Saat: 19.30-21.00

İNSAN DOĞASINI ARAŞTIRMA VAKFI (FRNM) DANIŞMANLARINDAN AMERİKAN EDEBİYATI PROFESÖRÜ DR. SALLY ANN DRUCKER İLE BİR SÖYLEŞİ

HALEN North Carolina, Raleigh'deki N. Carolina State University'de (1988'den beri) "Yaratıcı Kompozisyon" okutmakta olan Prof. Drucker ile FRNM'in Yaz Etütleri Programında (Tem. 1991'de) tanıştık. Ruh ve Madde için sorularımızı şöyle yanıtladı:

Ruh ve Madde(RM):
Çocuklarla ilgili araştırmalarınızdan biliyoruz ki, çocuklardan çok güzel sükeler çıkıyor. Büyüklere nazaran, çocukların ruhsal yetenekleri daha iyi sergilemeleriyle ilgili olarak kısa bir yorumunuzu alabilir miyiz?

Sally Drucker (SD):
Bunun en önemli nedenlerinden birisi çocukların, "Psi imkânsızdır." diye bir kaniya sahip olmamaları. Hele onlarla herhangi bir test veya deneme yaparken, işe oyun oynamış gibi yaklaşırsanız, bunun onlar için öteki oyunlardan bir farkı yoktur ve kendiliğinden bu yetenekleri ortaya çıkarır. Ayrıca çocukların peşin hükümleri yoktur. Sonra çocuklar herhangi bir şey

Prof. Dr. Sally Ann DRUCKER Kimdir ?

ABD Purdue Üniversitesi'nden (İngiliz Edebiyatı Bölümü) mastır ve Brooklyn Koleji (İngilizce Bölümü) Amerikan Edebiyatı üzerine doktora yapmış. 1975 ve 1976 yıllarında "Parapsychology Foundation"dan araştırma ödülü almış. 1977-81 yılları arasında "Parapsychological Association" ın "Psi News" adlı dergisinde editör yardımcılığı, 1979'da "Psi Search Vallombrosa Conference"

tutanaklarının editörlüğü, 1977 Parapsychological Association üyesi, New York Maimonides Tıp Merkezi'nde Parapsikoloji ve Psikofizik bölümünde araştırmacı olarak çalışmış, parapsikoloji konusunda çeşitli okullarda ders ve konferans vermiş. Ünlü parapsikoloji dergilerinden ASPR ve JASPR'da parapsikolojinin çeşitli konularında makaleleri yayınlanmıştır. "PARAPSYCHOLOGICAL RESEARCH WITH CHILDREN" adlı kitabı Yayınlanmıştır Halen Durham, NC. "FRNM" de danışman ve "FRNM Bulletin" in editörü olan Prof. DRUCKER Parapsikoloji Enstitüsü'nde 1991 Yaz Etütleri Programına konuşmacı olarak katılmış ve "Çocuklarda Psi Yeteneği" konulu bir konferans vermiştir.

oyun da olsa, heyecanlanarak katılırlar ve bu heyecan psi yeteneklerini kolayca sergilemede onlara yardımcı olur.

R.M.: Çocukların daha çok hangi yeteneklerini ölçtünüz şimdiye kadar?

S.D.: Buna "genel psi" testi diyebiliriz. Yani telepati, prekognisyon vs. gibi ayrı ayrı testler uygulamadım. Bunun durugörü ağırlıklı olduğunu söyleyebilirim.

R.M.: Çocuklarla çalışmak için okullarla kolayca işbirliği yapabiliyor musunuz? "Çocuklarda DDI" konulu bir araştırma için başvurduğumuz zaman okul idaresi nasıl karşılıyor böyle bir şeyi?

S.D.: Ben genellikle çocuklarla ilgili testlerimi evlerinde uyguladım. Kendi evlerinde böyle bir şeyi yapmak çok daha iyi sonuçlar getiriyor. Okul yönetiminden izin alabilmek de ayrı bir iş... Birsürü formalitesi var. Okul yönetiminden veya öğretmenlerden bir tanıdığınız olursa, belki... Halbuki doğrudan tanıdık ailelerden bu işe başlamak daha kestirme oluyor. Çalıştığınız bir aile sizi öteki aileye tavsiye ediyor ve böylece gidiyor.

R.M.: Bu amaçla yaklaşık kaç aileye başvuruyorsunuz, ya da kaç çocuğu testten geçiriyorsunuz?

S.D.: Yaptığımız iki ayrı araştırmada yaklaşık 60 çocukla görüşmüştük. Tüm iş için 2 yıldan fazla zaman harcamıştık.

R.M.: Peki, Dr. Drucker, bu amaçla bir çocuğu

karşınıza aldığınız zaman, ki yanılmıyorsam 4-6 yaş grubuyla çalışmıştınız, amacınızı ona nasıl açıklıyorsunuz?

S.D.: Kendisiyle sorulu cevaplı bir oyun oynayacağımızı ve eğer doğru tahminde bulunursa, kendisine bir şeker vereceğimi söylüyordum. Tabii çocuk, başarısı karşılığında bir şeker alacağını öğrenince rahatlıkla oyuna giriyor. İsterse ilk birkaç şeker kazanır kazanmaz yiyor; isterse biriktirip sonra yiyor.

R.M.: Çocukların, yüzde olarak, kaç sizinle araştırmaya (onlar için oyuna) girmek için herhangi bir motivasyon beklediler ya da gerektirdiler. Başka bir deyişle, çocuklar genellikle psi yetenekleriyle ilgili bir teste razı görünüyorlar mı?

S.D.: Çocuk herhangi bir şeyden dolayı üzgün ya da kırgın değilse, ailenin konuya karşı tutumu olumsuz değilse, çok yorgun veya uykusuz vs. değilse çalışmanızı yapabilirsiniz ya da bu şartların olumlu olduğu başka bir zamana bırakırsınız. Ama zaten siz aileyle anlaşmış olarak geliyorsunuz. Eğer herhangi bir sorun varsa başka bir zamana erteleyebilirsiniz. Bunun dışında, yukarıda belirttiğim teşvik edici, ödüllendirici şartları da göz önüne aldığınızda çocuklar büyük bir çoğunlukla teste giriyorlar.

R.M.: Bu gibi çalışmalarda çocuklar kültürden kültüre farklılık gösteriyor mu?

S.D.: ABD'nin dışında başka bir kültürden çocuklar-

la çalışmadım. Benim böyle bir tecrübem yok. Ama literatürden; örneğin, Brezilya ve Meksika'da çocuklarla çalışıldığını biliyorum. Bu çocuklara bizimkiyle aynı test uygulanmadığı için, bir karşılaştırma yapamayız. Bence kültür farklılığından çok; ailenin konuya karşı olumlu ya da olumsuz tutumu daha önemli. Yanılmıyorsam, bu iki ülkede ana babalar psi yeteneğini, Amerikalılar'a nazaran daha normal ve doğal karşılıyorlar. Bunun etkisi bence çocuklar üzerinde daha önemli.

R.M.: Yine çocuklarla ilgili bu çalışmalarınızdan biliyoruz ki, gerek bu gibi yetenekleriyle ilgili gerek başka bir şeyden dolayı ailesinin gözüne girmek için de başarılı olmaya hatta başarılıymış gibi görünmeye çalışıyorlar. Bu tür çocukları fark edebiliyor musunuz ve yüzdesi nedir? Ya da hiç değilse, bu tipler azınlıkta mıdır yoksa tersi mi?

S.D.: Normal çocuklarda böyle bir tehlike yok. Ama Uri Geller tipindeki çocuklarda dikkatli olmak gerek. Onlar bu işin tadını bir kere aldıkları zaman, başarısız oldukları zaman bile bu şöhreti kaybetmemek için sahte başarı gösterilerine girebiliyorlar. Bu tipler de azınlıkta zaten.

R.M.: Son olarak, Dr. Drucker, çocuklara ilk olarak böyle bir test uygulayacak bir araştırmacıya neler öğütlemek isterdiniz?

S.D.: Bence en önemlisi 4 yaşındakilerin ilgisini test sonuna kadar uyanık

tutmak, onları aynı yerde, karşınızda tutmaktır. Bunu doğal olarak beceremiyorlar. En fazla 20 dakika ilgilerini uyanık tutabiliyorsunuz. Ama yaş büyüdükçe bu süre 30 dakikaya kadar çıkabilir. Onun için özellikle 4 yaşındaki için testinizi 10-15 dakikalık zaman aralıklarına bölerek uygulamayı önerebilirim. İkinci önemli husus; bunun tamamen oyun atmosferi içinde geçmesine, araştırmacı özen göstermelidir ve çekici armağanlarla ödüllendirmeyi unutmamalıdır. Ayrıca, bu tür bir testin okuldan çok, evde uygulanmasını sözlerimin başında da söylemiştim. Ama bu durumda da araştırmacı bir problemle karşılaşabilir. O da, kardeşlerin birbirini çekmemesi durumu olur. Yani siz

4 yaşındaki süjenizle uğraşırken onun küçük ya da büyük kardeşi kıskançlık emareleri gösterebilir. Bu durumda kıskanç kardeşle de ilgilendiğinizi gösterecek bir şeyler düşünmelisiniz. Biz genellikle ona da asıl süjemize sordüğümüz soruları sorar ve bilsin ya da bilmesin bir şeker veririz. Bu durumda her iki kardeş için de hoş bir atmosfer yaratmak oldukça önemli.

R.M.: Bizim sorularımız şimdilik bu kadar. Bu anlattıklarınızla ilgili olarak, öyle sanıyorum ki, okuyucularımızın da size yöneltebilecekleri sorular olacaktır. Bu nedenle belki önümüzdeki aylarda size küçük bir soru paketi daha gönderebiliriz.

S.D.: Memnuniyetle.

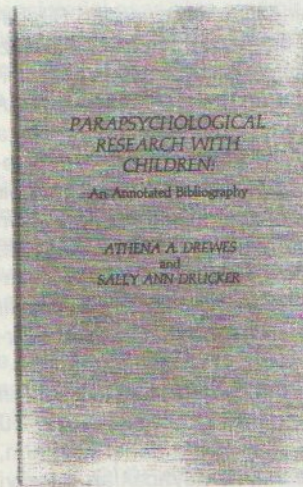
R.M.: Teşekkür ederiz.

riz. Sizden ayrılmadan önce, eğer varsa Ruh ve Madde okurlarına kısa bir mesajınızı alabilir miyiz?

S.D.: Zannediyorum böyle bir test uygulamasını Türk çocuklarıyla yapmak çok ilginç ve dikkat çekici olur. Çünkü şimdiye kadar bildiğim kadarıyla dergilerde Türkiye'yle ilgili bir araştırma yayınlanmadı. Çok güzel bir şey olurdu. Türkiye'de uygulanan, çocukların psi yetenekleriyle ilgili bir testin sonuçlarından bizim de öğreneceğimiz pek çok şey olabilirdi. Arkadaşlarınıza başarılar, Ruh ve Madde okurlarına selâmlar...

R.M.: Çok teşekkür ederiz, Dr. Drucker.

ÇOCUKLARLA YAPILAN PARAPSIKOLOJİK ARAŞTIRMALAR

Son aylarda parapsikoloji literatür listesine katılan önemli eserlerden biri de; North Carolina, Durham'daki FRNM, Parapsikoloji Enstitüsü'nden Sally Ann Drucker ile Athena A. Drewes tarafından ortaklaşa hazırlanan (Türkçesini bu yazımıza başlık yaptığımız) PARAPSIKOLOJİK ARAŞTIRMALAR adlı 1991 baskılı kitaptır.

Yazarlardan birisi olan Dr. Drucker; halen North Carolina State University'de İngilizce profesörü, aynı zamanda da FRNM Parapsikoloji Enstitüsü'nün Bülteni'nin (FRNM Bulletin) editörü. Temmuz 1991'de kendisiyle Ruh ve Madde için röportaj yapmıştık. Belki ileride çocuklar üzerine bir araştırmada ortak bir çalışmamız da olabilir. Dr. Drucker, şimdiki işinden önce, New York Maimonides Medical Research Center'in Parapsikoloji ve Psikofizik Bölümü'nde de görevli bulunuyordu. Burası aynı zamanda ABD'nin "Rüya Laboratuvarı" olarak bilinen merkezidir.

PARAPSIKOLOJİK ARAŞTIRMALAR, çocuklar üzerinde yapılan testler ve araştırmalarla ilgili olarak başlıca şu bölümlerden oluşmaktadır: Durugörü, telepati, prekognisyon, psikokinezi, tekinsizlik ve tekrardoğuş. Çocuklar ve parapsikolojiyle ilgili şimdiye kadar yayınlanmış belli başlı makalelerin de yer aldığı eser, ünlü parapsikolog John Palmer'in önsözüyle başlıyor.

"Ruh ve Madde" olarak kendisini kutlar, çalışmalarında başarılar dileriz.

İnsanlık Hizmetkârları Grubu'nun Bayramı (21-28 Aralık 1991)

DÜNYANIN dört bir köşesindeki binlerce iyi niyetli erkek ve kadın, düşüncelerinin ve fiillerinin tabiatı nedeniyle birbirlerine sübjektif anlamda bağlı durumdadır. Bu insanlar, birliğe ve barışa doğru yürüyüşünde insanlığa köstek vuran sorunlara ivedilikle çözüm bulma arzusu içindedirler. Oluşturdıkları grubun adı da "İnsanlık Hizmetkârları Yeni Grubu"dur (Le Nouveau Groupe des Serveurs du Monde, yani NGSM) ve bu gruba sürekli şekilde yeni yeni insanlar katılmaktadır. Adına bakılacak olursa bu grup, insana, fazlalık bir grup gibi gelmektedir, ama durum hiç de öyle değildir, çünkü grup, **İnsanlar arasında Sevgi, Bölüşme ve Ortaklaşma anlayışını** egemen kılmak için sürekli çaba gösteren kimselerin sübjektif birliği konusunda bir gruptur.

İnsanlığın gerçek hizmetkârları olan bu insanlar, her yedi yılda bir olmak üzere 21-28 Aralık tarihleri arasında bir hafta süreyle sübjektif birliklerini, "NGSM Bayramı" adı altında kutlamaktadırlar. Aynı bayram bu yıl da yapılacaktır. Bu bayram, insanlığın şuuruna **Sevgi'nin ve İyi Niyet'in** kudretini, nüfuz ettirmede bize de görevler yüklemektedir, böylece ulusal kökenleri ve faaliyet alanları farklı olan bu insanları desteklemiş olacağız.

Aralık ayının son haftasında yapılacak olan çeşitli gösterilere sizlerin de katılma arzusu duyduğunuzu sanıyoruz. Bu fırsatı, "İyi Niyet Teyidi" (örneği ileriki satırlarda sunulacaktır) vasıtasıyla bu insanların her birine hitap etmek ve böylece İyi Niyetinizi açık seçik ve güçlü bir biçimde ifade etmek suretiyle değerlendireceğinizi de umuyoruz. İnsanların; şuuru üzerinde gerçek bir etki uyandırabilmek için, bu teyidin hafta boyunca bütün dünyada aynı anda yapılması şarttır. Şüphesiz, teyit metni üzerinde, duruma göre bazı değişiklikler yapmanız veya metnin fotokopisini çıkarmanız da mümkündür. Mevcut bulunan her türlü yayın vasıtasını kullanmakta tereddüt etmeyiniz: Gazete, dergi, radyo, televizyon veya küçük ilânlar gibi. Teyidinizi bir baş makalede zikredebileceğiniz gibi, tören yerlerinde de okuyabilirsiniz veya mağaza, büro ve derneklere de dağıtabilirsiniz. Veyahut da evlerin kapı ve pencerelerine asabilir veya tebrik kartı gibi eşe dosta gönderebilirsiniz.

Bağlantı kurma amacına yönelik olan saat 17.00 duasını da ihmal etmeyiniz. Bu saat, insanlığa hizmet etmek isteyenlerin, hizmet yolunda ihtiyaç duyacakları enerjyi harekete geçirmek için sessizce dua etmek üzere gönül birliği ettikleri saattir. Bu maksat için, bu insanlar, şu mantra'yı kullanmaktadırlar:

Bir ve Tek Hayatın Kudreti, insanlığın

gerçek hizmetkârları grubu vasıtasıyla yer yüzüne rahmet olarak aksın.

Bir ve Tek Ruhun Sevgisi, Yüce Varlıklara hizmet için çırpınan insanların hayatlarının belirgin niteliği olsun.

Bir ve Tek Eserdeki rolümü, kendimi bir yana atarak oynayayım, kimseye zarar vermeyeyim ve doğru sözlü olayım.

İYİ NİYET TEYİDİ

İyi niyet sahibi olan bizler,

Şuna kaniyiz ki:

• Lyilik, hepimizde, uyur hâlde mevcuttur;

• İnsanlık ailesinin tüm fertleri, barış ve dürüst ilişkiler içinde pekâlâ birarada yaşayabilirler;

• Dünya barışının ve tekâmülünün güvencesi, bir yandan halklar ile uluslar, diğer yandan ise insanlık ve yerküre arasında kurulacak dürüst ilişkidir;

• Dürüst ilişkinin anahtarı, harekete geçirilmiş iyi niyettir.

Şundan dolayı minnettarız ki:

• İnsanlığa barış ve gelişim dolu yarımlar hazırlamanın tek garantisi, birlik ve iyi niyet prensiplerini esas alan aktif bir faaliyet içinde dürüst ilişkiler tesis etme sorumluluğunu yüklenmek isteyen yeterli sayıda iyi niyetli erkek ve kadın bulmaktır.

Şu görüşteyiz ki:

• Diğer insanlarla olan her türlü ilişkide, günlük hayatımızda, başka ülke, etnik grup, din ve ortam mensuplarına karşı olan tutum ve davranışlarımızda olduğu kadar, yerküreye karşı olan tutum ve davranışlarımızda da daima iyi niyeti ön plâna çıkarmamız;

• Çalışmalarında zor kullanmayı değil de, akli ve iyi niyeti kullanmayı düstur edinmiş sorumlulara ve yetkililere destek olmamız ve onlarla işbirliğine girmemiz;

• Bölgesel, ulusal ve uluslararası seviyedeki grup ve kurumların bünyelerinde iyi niyetin egemen kılınabilmesi için her türlü imkânımızı harekete geçirmemiz şarttır.

Görüldüğü gibi, sübjektif anlamda birbirlerine bağlı durumda olup NGSM'yi oluşturan tüm insanlar, pratiğe geçirilmesi kolay olan şu üç hakikate saygı duymaktadırlar:

1. Geçen asırlarda işlenmiş olan ve düzenli aralıklar hâlinde cereyan etmiş bulunan hatalar, insanlığı oluşturan tüm bireylerin ortak hatalarıdır. İnsanlık, **Bölüşme Prensibine** ancak bu durumu anlayıp kabul ettiği takdirde sahip çıkabilir.

2. İyi niyetin çözüme kavuşturamayacağı hiçbir zor sorun veya durum söz konusu olamaz. Gerçekten de, insanlığı bütünüyle kucaklama zihniyeti ancak, rekabet zihniyetinin reddi anlamına gelen ve her türlü insanî ilişkilerin anahtarı konumunda bulunan şu **İşbirliği Prensibinin** ortaya çıkışını sağlar özellikteki **İyi Niyet**'in yardımıyla gelişim kaydetmektedir.

3. İnsanlık ailesinin tüm bireyleri birbirlerine, tüm engelleri yıkıp geçmeyi ve de ayrıricılık ve düşmanlık zihniyetini yerle bir etmeyi mümkün kılan kan bağlarıyla bağlı bulunmaktadır. Herkes sevinci ve barışı tatma özlemiindedir. Dürüst bir grubun temel taşı değerinde bulunan **Sorumluluk Prensibi** işte bundan doğmuştur.

Bu üç temel hakikat, hizmet ve filli, bilimsel oluşları, kolayca uygulamaya konabilirlikleri, hiçbir hükûmete zarar vermeyen özellikleri ve de hiçbir din veya mezhebe ters düşmeyişleri sayesinde kolaylaştırmaktadırlar. Bunlar, kolektif spiritüel şuurun aslını oluşturmaktadırlar. Bunları benimsemek demek, insanlığın çekmekte olduğu ıstıraba bir son vermek ve halklar arasındaki ayrıricılığı silip atmak demektir.

(Çeviren: Yavuz KESKİN)

Gelecek, beşer şuur ve vicdanının yükseleceği ve şaha kalkacağı zamanlarla doludur. Muhakkak ki, gelecek, spiritüel kudretin çok bariz olarak, bütün şu beşeriyeti, belirli bir şekilde ele geçirmesiyle dolu bulunmaktadır.

SADIKLAR PLÂNI

YAŞANMIŞ

Ruhsal Olaylar

(Aşağıdaki deneyimleri yaşayan okuyucumuzun kimliğini isteği üzerine saklı tutuyoruz.)

H ADI ARTIK GİDİN!

On dört on beş yaşlarında Çanakkale'nin bir kazasına, anneannemin evine gitmiştik. Anneannemin evi, ahşaptan yüz yıllık, iki katlı, asma odası olan, alt katın pencereleri cumbalı, eski fakat çok güzel bir evdi.

Dedem de o evde bir yıl önce ölmüştü. Gürültüden hoşlanmayan, asabı biriydi.

Bir akşam üzeri biz, yani bütün ev halkı ve bazı komşular parka, gezmeye gidecektik. hepimiz hazırдық. O zaman genç kız olan ablamın hazırlanması uzun sürer, bizi hep bekletirdi.

Gideceğimiz komşular kapının önüne gelmişler; annemler, herkes kapının önünde toplanmıştı.

Fakat yukarıda gezilen, yürüyen biri vardı. Ben onu ablam zannediyor ve evin içindeki kapı eşiğinde bekliyordum. Biraz sonra bu ayak sesleri merdivenlerden aşağı inmeye başladı.

Tam o sırada sokaktan bana seslenen ablamı işittim.

Beni çağırıyordu. Bana niye hâlâ evden çıkmadığımı, herkesin beni beklediğini söyledi. Çok şaşırmıştım. Ablama birinin şu anda merdivenleri indiğini söyledim. Sanki onun yaklaştığını hissediyordum.

Ablam bana, "Çabuk dışarı çık." dedi ve kapıyı ipiyle çekip tam kapatırken, kapı arkadan sanki biri tarafından yerine oturtuldu. Daha biz kapıyı fazla çekmemiştik.

Kapının arkadan biri tarafından, sanki sinirli bir şekilde itildiğine ablam da şahit olmuştu.

Herhalde dedemiz sokaktaki kalabalığın çıkardığı gürültüden, seslerden rahatsız olmuş ve bize "Hadi artık gidin!" diye arkamızdan kapıyı itmişti.

KAPILAR KENDİLİĞİNDEN AÇILIP KAPANİYOR

Üniversitede sanat tahsili yaptığım için bazı çizimlerimi yetiştirmek üzere evde boyamam gerekiyor; bu bazen gece yarısına kadar sürüyordu.

Yine böyle bir geceydi. İşim uzamıştı. Saat 02.30 gibiydi. Hayli geç bir saatti. Fakat evde, mutfakta bir hare-

ketlilik vardı. Sanki oda kapıları açılıp kapanıyor; buzdolabını sanki biri açıyor, yine kapatıyordu. Evde gezinmeler vardı.

Ben annemlerin yatmadıklarını ve beni beklediklerini düşünüp, rahat rahat boya yapıyordum. İşim bitmek üzereydi.

Sonra kalkıp, artık annemlere yatmalarını, beni beklememelerini söylemek için oda kapımı açıp, koridora çıkmamla beraber, ıpsız bir ortama çıktığımı anladım. Koridor kapısı kapalıydı ve annemler de beni beklemeden çoktan yatıp, uyumuşlardı. Çok korktum.

Banyoya gittim, banyonun yanındaki oda ölen dedemin odasıydı; o odanın kapısını hep kapalı tutarım.

Banyoya girmeden önce de kapıya göz ucuyla bakmıştım, kapalıydı.

Banyodayken, sanki banyo kapısının arkasından birinin beni izlediğini hissediyordum; sanki biri bana bakıyordu. Hemen aceleyle banyodan çıktım. Tam odama girecekken, demin bana bakıldığını hissettiğim yerden geçerken aşağıdan yukarı doğru bir sıcaklık geldi.

Sanki bir fön makinası

sıcaklığı ayaklarımdan yukarı doğru beni ısıttı. O anda dedemin odasının kapısına baktım, kapı açık ve aralıktı.

Ayrıca o gece hemen karşıımızdaki apartmanda kanserli bir adamın, çektiği ağrılara dayanamadığı için tabancayla kendini vurmuş olduğunu ertesi sabah öğrendim.

SESSİZ KORİDORDA AYAK SESLERİ...

Yine böyle bir gece salonda proje çizimleri yapıyordum. İşim bayağı uzamıştı.

Tam o sırada koridor- dan, salona doğru erkek terli- ğiyle birinin yürüdüğünü duydum. Herhalde babam uyumamış beni bekliyor, bana bakmaya geliyor diye, masada çizimimi bırakıp, salon kapısından onu beklemeye başladım.

Ayak sesleri yaklaştı, yaklaştı fakat salon kapısından içeri giren hiç kimse olmadı.

Acaba içeri girmekten vaz mı geçti diye kalkıp, babam zannettiğim şahsı görmek için koridora baktım; hiç kimse yoktu, koridor bomboştu. Annem ve babam ise çoktan uyumuşlardı.

Ben de bu ayak seslerinin o zamana göre, iki yıl önce o evde ölen dedemin ayak sesleri olabileceğini düşündüm; korku ve şaşkınlık içinde işlerimi öylece ve bırakıp yatmaya gittim.

KAÇINILMAZ DEĞİŞİM VE BİLGİ KİTABI Baş tarafı S. 21'de

HAYATIN herkese sunduğu bir cennet meyesi olacaktır.

Rabbi'ni tanıyamamış, Rabb'e tutunamamış, insanlık içinde yetim kalmış, hayattan korkan, ürken, endişe ve kuşku içinde, yok olup gitmek zannıyla nefesleri tükenmiş insanlar da, evine kavuşan gezgin gibi, babasını yeniden bulan yetim gibi, büyük bir rahatlığa kavuşacak, güçlenerek, hayata yepyeni bir zihniyet ve görüşle girecektir. İnsan-

ların birbirine değil, Rabb'e teslim olmalarının zamanı gelmiştir. Dünyada gerçek barış ve Tanrı Kanunları'nın hâkimiyeti hazırlanmıştır. Kardeşlik fiilen gerçekleşecektir. Ancak "bilgi nuru" ile gelen şuurlanmanın sonunda, insanî eylemlerin sebebinin elcilik oluşturduğu zaman gerçekleşecektir.

Kısaca, her şeyin hakikati bilinecek, her yolun doğrusu gösterilecek, insanlığın her türlü zayıflığı ve bilgisizliği giderilecektir.

ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİNDEN ANKARALILARA DUYURU

● SALI KONFERANSLARI

7 TEMMUZ	Sevginin Bütünlüğü	Hülya UYSAL
14 TEMMUZ	Tekâmül Uyum Sağlama Gücüdür	Emre ÜLKER
21 TEMMUZ	Olayların İnsan Gelişimindeki Rolü	İsmet YALÇIN
28 TEMMUZ	Felsefelerin, Dinlerin ve Pozitif Bilimin Amacı Nedir?.....	Bahri KAZBEK

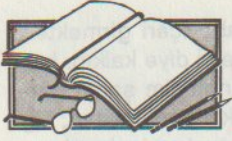
● CUMARTESİ KONFERANSLARI

4 TEMMUZ	Kendini Bilmek, Duygusal Hayata Hâkim Olmak	Esen TÜNERİ
11 TEMMUZ	Ruhçuluğun, Metapsiziğin Amacı ve Hedefi Nedir?	İlker TÜNERİ
18 TEMMUZ	Kabuklarımızdan Kurtulmalıyız	Selman GERÇEKSEVER (M.T.İ.A.D. Üyesi)
25 TEMMUZ	Dinsel Öğretilerin Tekâmül İhtiyaçlarındaki Durumu	Atilla UYSAL

Yer: Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği,
Cihan Sk. No:19/12 06430 Sıhhiye/ANKARA

Salı Günleri Saat: 19.30 - 20.30 - Cumartesi Günleri Saat: 14.00 - 16.00

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

KİTAPLAR ARASINDA

ÖLÜM ANILARI Tıbbî Bir Araştırma

Kitabın Adı/Özgün Adı
ÖLÜM ANILARI
RECOLLECTIONS OF DEATH
Yazarı ve Türkçesi
Dr. Michael SABOM
Erol KONYALIOĞLU

Sayfa Adedi ve Baskı Tarihi
256 SAYFA, 1992 FİYATI: 20.000 TL.

RUH ve MADDE DERGİSİ * YAYINLARI
P.K. 9 80072 Beyoğlu - İSTANBUL

Tıp bilimi ölümden sonra yaşamın var olup olmadığını ilk somut kanıtlarını, şimdilik "ölüme yakın deneyimler" aracılığıyla araştırmaktadır. Hasta kayıtlarından elde edilen bulgular birçok ortak görüntüyü gözler önüne sermektedir. Komaya girmiş, ölümün eşiğine gelip kalbi bir süre durmuş ya da ameliyat olmakta olan hastaların karşılaştıkları tecrübeler hemen hemen aynı izlenimleri içermektedir.

Bu hâli yaşamış her hasta, birbirlerinden tamamen habersiz, dinleri, idealleri ya da yaşları çok farklı olmalarına rağmen hep birbirine benzer ifadelerde bulunmaktadır. Örneğin, "tarif edilemeyecek bir özgürlüğe ve huzura kavuşma, ucunda çok parlak bir ışık bulunan karanlık bir tünele hızla çekilme, bir peygamber, melek ya da rehber varlıkla karşılaşma, o ana kadar yaptığı her şeyin bir film gibi yeniden gözden geçirilmesi, rehber varlığın yardımıyla yaptığı işlerin bir değerlendirmesinin yapılması, geriye dönmek hiç istenmemesine rağmen dünya yaşamına geri dönmeye ikna edilmesi..."

Tıp alanı hâlâ kuşkuyla bakmasına rağmen, bu insanların üzerinde kesinlikle olumlu izler meydana gelmektedir. Hayata bakış açıları pozitifleşmekte, insanlara yönelik sevgileri artmakta, ölüm olgusu, yaşıyor olmanın değişik bir aşaması hâline gelmekte, dolayısıyla ölüm korkusu ortadan kalkmaktadır.

İnsanların, ölüm ve sonrasında ilgili düşüncelerinin, bu tür deneyimlerden sonra 360 derece farklılaşması bile tek başına araştırılmaya değer bir olgudur. Somut bir "dönüşüm" varsa, bilimin görevi bu dönüşümün sebeplerini bulmaktır. Kuşkusuz ilk iş kendi elleriyle kapattıkları kapıların açmaya cesaret etmek olacaktır.

Dr. Michael Sabom bu cesarati bulabilen değerli bilim adamlarından bir tanesidir. Son derece güvenilir kayıtlara dayalı araştırmaları, kendi meslektaşları tarafından tepkiyle karşılanıyor olmasına rağmen o, beden ölümünden sonra sürekliliğini devam ettiren bir varlığın olabileceğini bir bilgi olarak sunmaktadır.